

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 10 LIPCA 2020 R.

(C/2024/4773)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2020-2021

Posiedzenia od 8 do 10 lipca 2020 r.

BRUKSELA

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	3
2. Skład osoby nowych komisji: patrz protokół	3
3. Negocjacje przed pierwszym czytaniem w Parlamencie (art. 71 Regulaminu) (działania następcze): patrz protokół	3
4. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół	3
5. Wznowienie posiedzenia	3
6. Uroczystości upamiętniające w 25. rocznicę wydarzeń w Srebrenicy (debata)	3
7. Przegląd wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (złożone projekty rezolucji): patrz protokół	7
8. Pierwsza część głosowania	7
9. Uroczystości upamiętniające w 25. rocznicę wydarzeń w Srebrenicy (ciąg dalszy debat)	7
10. Kulturowe odrodzenie Europy (debata)	8

Spis treści	Strona
11. Rola polityki spójności w walce ze skutkami społeczno-ekonomicznymi pandemii COVID-19 (debata)	17
12. Wznowienie posiedzenia	28
13. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół	28
14. Wznowienie posiedzenia	28
15. Druga część głosowania	28
16. Wznowienie posiedzenia	28
17. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół	28
18. Podpisanie aktów przyjętych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą (art. 79 Regulaminu); patrz protokół	29
19. Zmiana Regulaminu PE (art. 237 Regulaminu) : patrz protokół	29
20. Zmiany tytułów sprawozdań z własnej inicjatywy: patrz protokół	29
21. Zmiany w przekazaniu spraw komisjom (art. 56 Regulaminu): patrz protokół	29
22. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania: patrz protokół	29
23. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół	29
24. Zatwierdzenie protokołów posiedzeń bieżącej sesji i przekazanie przyjętych tekstów: patrz protokół	29
25. Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół	29
26. Zamknięcie posiedzenia	29
27. Przerwa w obradach	29

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 10 LIPCA 2020 R.

ELNÖKÖL: DOBREV KLÁRA

alelnök

1. Otwarcie posiedzenia

(Az ülést 9.00-kor nyitják meg.)

2. Skład osoby nowych komisji: patrz protokół

3. Negocjacje przed pierwszym czytaniem w Parlamencie (art. 71 Regulaminu) (działania następcze): patrz protokół

4. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół

(Az ülést 09.09-kor felfüggesztik.)

5. Wznowienie posiedzenia

(Az ülés 09.15-kor folytatódik)

6. Uroczystości upamiętniające w 25. rocznicę wydarzeń w Srebrenicy (debata)

Elnök asszony. – Most a viták következnek.

Tájékoztatnom a képviselőket, hogy e vita során egy fordulóban a képviselőcsoportok egy-egy tagja szólalhat fel, és nem kerül sor „catch the eye” eljárásra és kékkártyás kérdésekre.

A következő napirendi pont: A Bizottság nyilatkozata – Megemlékezés Srebrenica 25. évfordulójáról (2020/2705(RSP)).

Megadom a szót a bizottság nevében Várhelyi Olivérnek.

Olivér Várhelyi, *Member of the Commission.* – Madam President, today we are remembering one of the darkest days of modern European history, and one of the most tragic crimes committed in Europe since the Second World War.

In July 1995, over 8 372 Muslim men and boys were deliberately and systematically killed by the Bosnian Serb forces in the UN safe area of Srebrenica, a town that they thought to be safe in the war that was ravaging Bosnia and Herzegovina. Their bodies were thrown in mass graves, facing the ground, with their hands tied.

As the last victims of Srebrenica are buried in dignity, our hearts and thoughts are once again with them and with the survivors, the families and friends. We remember and honour the victims, and we extend our sympathy to all those who are grieving. May they find healing for their enduring pain.

Europe has not forgotten what happened in Srebrenica or our own responsibility for not being able to prevent and stop the genocide. In Srebrenica, Europe failed, and we are faced with our shame. Indeed, the Srebrenica genocide remains an open wound at the heart of Europe. It continues to haunt us. It continues to remind us of our shared responsibility to prevent genocide from ever happening again. It is therefore our duty to remember Srebrenica forever.

It is also our duty to ensure accountability. Justice must be served, and all those responsible for the massacre must face the consequences of their actions. Twenty-five years on, it is more urgent than ever to end impunity for the perpetrators of war crimes. The massacre in Srebrenica was recognised as an act of genocide by two different international courts: the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia in 2004, and the International Court of Justice in 2006.

These established facts about what happened in Srebrenica need to be acknowledged. Any attempt at denial and revisionism are unacceptable. Political leaders have a great responsibility in that regard. They need to choose the truth, justice and cooperation over fear and hate to overcome the tragic legacies of the past and build a brighter and prosperous future for the next generations.

The leaders of the region must take full ownership and lead by example. There is no place in the EU for inflammatory rhetoric, let alone for the glorification of war criminals from any side. Political leaders must be dedicated to bring their citizens, especially young people, together around a common vision of the future, built on trust, mutual understanding and respect for one another.

Civil society's contribution to such a future is fundamental. It plays a vital role in nurturing a democratic culture of remembrance in the Western Balkans and throughout Europe, especially for the benefit of the young generation. It is up to all of us in Europe to learn the lessons of Srebrenica. The values so brutally violated 25 years ago – the respect for human life and the respect for human dignity, freedom, democracy and equality – are now at the core of our engagement with Bosnia and Herzegovina and its citizens.

The Commission continues to uphold these values in its relations with all of the Western Balkan countries. Implementing the rulings and decisions of international tribunals and promoting an environment conducive to reconciliation in order to overcome the legacies of the war are key elements for all countries in the region to progress towards EU accession.

This is essentially actively promoting reconciliation at all levels to secure, for the long term, the daily life of each citizen. It also entails providing redress to victims of war crime, rape and torture, supporting the return of refugees and displaced persons, and allowing the families of missing persons to achieve closure to their grief.

The European Union will continue to support Bosnia and Herzegovina to advance on its European path, establishing a society where pluralism, justice and human dignity prevail. Through the accession process, the EU will continue to accompany the Western Balkans towards reconciliation and regional cooperation to build a peaceful and prosperous future for all the people of the region.

Acknowledging our past will help us to move forward. Indeed, without reconciliation there will be no long-term peace, stability and prosperity in the Western Balkans. This is why I call on the Western Balkans to work in this direction, to heal the wounds of the past and deliver a common Europe.

(Applause)

Paulo Rangel, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President. Never again! Never again! Never again! I would like to dedicate this cry, this shout, this desperate message to all Bosnian citizens – with no exception of ethnicity, religion or belief – and to all European citizens that in the past have experienced the horror and the hell of genocide. To put it better: to all humanity.

The sacrifice of Srebrenica is not only the tragedy of Bosnia and Herzegovina; it is the denial of humanity. Whenever and wherever there is a genocide, a massacre, a massive and systematic killing of innocent people, there is the denial of humanity, the refusal of human dignity – there is Srebrenica. All genocides, but especially the one of Srebrenica, demand truth and justice, which are the essence of human respect. Truth is not compatible with denial. Justice is not reconcilable with impunity.

On behalf of the European citizens, who we represent, I want to show our deepest sorrow and our most profound shame to all the victims of the Srebrenica genocide, to all the survivors and families, to all Bosnians – I dare say, to all humanity. There were those directly responsible for this massacre, but the failure of the international community and of the European Union is unforgivable.

Survivors and families, you are the witnesses and the victims of the darkest instincts of human beings. Without you, and without your thirst for justice, there can be no reconciliation. But you are also the hope of a peaceful and prosperous future for Bosnia and Herzegovina, for all Bosnian citizens.

Tonino Picula, u ime kluba S&D. – Poštovana predsjedavajuća, s dubokom tugom i osobitim pijetetom prema žrtvama, danas govorimo o najvećoj tragediji na europskom kontinentu od Drugog svjetskog rata – genocidu u Srebrenici.

Prošlo je punih 25 godina, ali sjećanja na strašne prizore i dalje snažno žive u nama. Prije pet godina Europski parlament je donio posebnu Rezoluciju o genocidu u Srebrenici.

Utjehe za one koji su izgubili najmilije nema ni nakon svih ovih godina. No, kao što je važno identificirati ostatke žrtava zločina, za njihove obitelji jednako je važno jasno identificirati zločin i zločince. Sudovi u Haagu, Bosni i Hercegovini, Srbiji i Hrvatskoj osudili su 47 optuženih na više od 700 godina zatvorskih kazni zbog sudjelovanja u genocidu počinjenom u Srebrenici.

Da, zločin u Srebrenici je genocid i tako ga treba zvati. Imamo presude Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog suda pravde.

Ali protokom vremena samo će jačati naša obveza da zaštitimo žrtve i njihove obitelji od programiranog zaborava u režiji političkog inženjeringa. A takvih pokušaja ima i bit će ih još; od dodjele Nobelove nagrade onima koji negiraju genocid do kampanja dezinformiranja sponzoriranih od raznih autoritarnih režima.

Ne smijemo dopustiti zločinu da naknadno trijumfira. To dugujemo žrtvama Srebrenice, ali i žrtvama s Ovcare i drugih masovnih stratišta na prostorima gdje je velikosrpski projekt ostavljao svoj zločinački trag. Samo obrana istine o prošlosti otvara bolju budućnost generacijama koje dolaze.

Bogatstvo Bosne i Hercegovine je njeno multi-etničko društvo. Nažalost, političke strukture stvorene u ratnim vremenima često usporavanju istinski napredak te države. Njene posebnosti, različite nacionalnosti, kulture i vjere zaslužuju puno uvažavanje, a njihova ravnopravnost je najbolji zalag za europsku budućnost u Bosni i Hercegovini.

Jasnu perspektivu članstva Bosne i Hercegovine u Europskoj uniji dugujemo žrtvama Srebrenice, ali i mladima koji će, vjerujem, u miru i prosperitetu živjeti ujedinjeni u različitosti kao građani Europske unije.

Valter Flego, u ime kluba Renew. – Poštovana predsjedavajuća, poštovani povjereniče, 25 godina prošlo je najstrašnijeg ratnog zločina na europskom tlu od završetka Drugog svjetskog rata, od genocida u Srebrenici.

Nitko, ali baš nitko, nema za pravo uzimati si i negirati genocid u Srebrenici i relativizirati povijest. I zato danas iskreno žalim što nije bilo političke volje i hrabrosti za ponovnim donošenjem rezolucije o Srebrenici uoči 25. obljetnice ove velike tragedije. To neosuđivanje ratnog zločina je veliki civilizacijski poraz ovog saziva Europskog parlamenta i najmanje što dugujemo žrtvama i njihovim obiteljima jest garancija da ćemo učiniti apsolutno sve što je u našoj moći da se takvi stravični zločini nikada više ne ponove.

Svi mi dužni smo inzistirati na pravdi i odbacivati svaku politiku koja dijeli, koja osuđuje, koja isključuje. S ljudskim životima, boli i patnjom nema kompromisa i nema špekulacija. U sjećanje na žrtve srebreničkog zločina danas nosim ovaj srebrenički cvijet, simbol stradavanja, podsjetnik na sve zlo ekstremističkog nacionalizma i opasnosti etničke mržnje, podsjetnik na najcrnji dio europske povijesti i želim da ovaj srebrenički cvijet bude simbol istinske vjere u bolju sadašnjost, u jednu zdraviju budućnost u kojoj nitko neće izgubiti život zbog svoje različitosti, zbog pripadnosti nekoj drugoj vjeri ili naciji.

Zato snažno osuđujem srebrenički genocid u srpnju 1995. godine i pozivam vas sve da učinite isto.

Dominique Bilde, *au nom du groupe ID*. – Madame la Présidente, Srebrenica est l'épisode le plus tragique de la guerre de Bosnie.

Sur le plan pénal, les peines infligées ont été lourdes. Sur le plan international, l'ensemble des responsabilités ne semblent pas assez clairement établies. Sur le plan politique, enfin, il est notable que la Serbie, non impliquée légalement dans ce drame, n'en a pas moins exprimé des excuses publiques en 2010. De même, le président de la République serbe de Bosnie a-t-il déploré dès 2004 l'une des pages les plus sombres de l'histoire de son peuple. Signe des tensions encore à vif, c'est malheureusement par des jets de pierres qu'Aleksandar Vučić, alors Premier ministre de la Serbie, était accueilli aux commémorations de juillet 2015.

S'il faudra encore de longues années pour parvenir à une mémoire apaisée, nous devons, de notre côté, nous garder de toute interprétation politique hasardeuse. En effet, les atrocités de la guerre ne sauraient justifier l'ostracisme subi aujourd'hui par la République serbe de Bosnie, ou bien des violations de ses droits garantis par l'accord de Dayton. Elles ne justifient pas davantage un parti pris de principe quant au peuple serbe, dont nous n'oublions pas le tribut immense payé lors des deux conflits mondiaux.

En particulier, alors que nous célébrons les 75 ans de la fin de la Seconde Guerre mondiale, rendons aussi hommage aux 1,7 million de Yougoslaves tombés au prix des mouvements de résistance les plus spectaculaires d'Europe. Nous n'oublions pas non plus que, de la ville de Glina au camp de Jasenovac, ce peuple héroïque a appris, avant tant d'autres, le sens du mot génocide.

La mémoire de Srebrenica doit aujourd'hui être celle de ces milliers de victimes et de leurs familles qui vivent encore aujourd'hui emplies de souvenirs d'un être aimé, d'un mari, d'un frère ou d'un père que, pour certains, ils n'auront jamais connu. Gravée dans le sang, elle doit être aussi celle de ces hommes assassinés et de ces femmes meurtries au-delà des clivages nationaux et partisans.

Romeo Franz, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Am 11. Juli 1995, vor 25 Jahren, nahmen bosnisch-serbische Truppen die Stadt Srebrenica ein und ermordeten über 8 000 bosniakische Männer und Jungen.

Dieser Völkermord, dieser Genozid im Herzen Europas, geschah unter den Augen der Weltöffentlichkeit, und wir müssen uns der Frage immer wieder stellen: Wie konnte das möglich sein? Dieses Versagen lastet auf der Europäischen Union als das größte politische Versagen nach dem Zweiten Weltkrieg. Daher nehmen wir den Jahrestag zum Anlass, um voller Scham und Trauer der Opfer dieses Verbrechens zu gedenken.

Doch damit sich die Geschehnisse in Srebrenica nie wiederholen, müssen wir wachsam bleiben, denn 25 Jahre nach dem Friedensabkommen von Dayton sind auch heute noch Hass und Nationalismus gefährliche Brandbeschleuniger, die zur Spaltung der Gesellschaft und zur Destabilisierung von Bosnien und Herzegowina, aber auch vielen anderen Ländern in Europa beitragen. Jegliche politischen Bestrebungen nach vermeintlich ethnisch reinen Gebieten müssen von der EU unmissverständlich in die Schranken gewiesen werden.

Antrieb für dieses detaillierte geplante Verbrechen war reiner Rassismus. Dieser ist keine serbische oder bosnische Erfindung. Um die Vergangenheit aufarbeiten zu können, dürfen die Kriegsverbrechen an Männern, Frauen und Kindern nicht verdrängt oder geleugnet werden, denn sie haben tiefe Traumata hinterlassen. Eine rigorose Strafverfolgung der Verbrechen, das konsequente Vorgehen gegen Genozid-Leugnung und gegen Verherrlichung von Kriegsverbrechen sind ebenso essenziell wie die Entwicklung einer gemeinsamen Erinnerungskultur.

Noch immer prägen unterschiedliche Narrative und Stereotype das Geschichtsbild. Bildung ist wichtig, damit Wissen, Erinnerung und Vermächtnisse von Konflikten an die nächste Generation weitergegeben werden. Regionale Versöhnung ist der Schlüssel zu Frieden und Wandel. Gerade bei vielen jungen Menschen hat die EU mit ihren Werten nichts von ihrer Strahlkraft eingebüßt, daher muss die EU Bosnien und Herzegowina in den Beitrittsbemühungen unterstützen und die demokratischen Kräfte stärken.

Derk Jan Eppink, *namens de ECR-Fractie*. – Voorzitter, wij herdenken hier het drama van Srebrenica, 25 jaar geleden. Het is een trauma, nog altijd een open wonde in Nederland, de grootste massaslachting in Europa sinds de Tweede Wereldoorlog. Nederland stuurde Dutchbat om de enclave te beschermen, maar de vredesmissie was vanaf het begin een mission impossible. Het VN-mandaat was onwerkbaar, de bewapening te licht en beloften over luchtsteun werden gebroken. Srebrenica was niet het falen van Dutchbat, maar van de internationale gemeenschap en de Nederlandse politiek.

Ten tijde van de besluitvorming was ik politiek journalist in Nederland. Velen vonden dat we iets moesten doen in voormalig Joegoslavië. De regering wilde het, het parlement wilde het, de pers steunde het. Goede bedoelingen resulteerden echter in een politieke wens die militair onuitvoerbaar was: Dutchbat werd ook gegijzeld. De Nederlandse regering bleef echter gewoon zitten en trad pas zeven jaar later af na een kritisch rapport.

Srebrenica heeft tot bezinning geleid en tot vele lessen bij vredesmissies. Vandaag eren we onze veteranen en herdenken we de slachtoffers van deze gruwelijke gebeurtenis, deze genocide. Het is misschien een schrale troost dat generaal Mladić nu levenslang in een Nederlandse gevangenis zit.

7. Przegląd wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (złożone projekty rezolucji): patrz protokół

8. Pierwsza część głosowania

Elnök asszony. – Mielőtt megadnám a szót Biztos Úr, engedje meg, hogy a vita folytatása előtt megnyissam az első szavazási kört a mai napon. A napirendben jelzett témákról fogunk szavazni. A szavazás 9 óra 45-től 11 óráig fog tartani ugyan olyan módon, mint ahogy a tegnapi nap folyamán is szavaztunk. Minden szavazás név szerinti szavazás lesz. A képviselők a plenáris oldal honlapján ellenőrizhetik a szavazataikat és a szavazások eredményét is.

A szavazatindokolásokat írásban lehet csak benyújtani. Kivételesen legfeljebb 400 szavas szavazatindokolások fogadunk el.

Ezennel a szavazás első körét megnyitom. A szavazatokat 11 óráig lehet leadni.

A szavazások eredményeinek bejelentésére 13 óra 30-kor kerül sor.

9. Uroczystości upamiętniające w 25. rocznicę wydarzeń w Srebrenicy (ciąg dalszy debatu)

Elnök asszony. – Köszönöm szépen, és most pedig szeretném megadni a Bizottság nevében Várhelyi Olivérnek a szót, hogy válaszoljon a felmerült kérdésekre.

Olivér Várhelyi, *Member of the Commission*. – Madam President, thank you very much for taking the time to reflect together and remember the Srebrenica genocide. Now is the time to honour the victims and express our empathy to the survivors and support their families and friends whose lives have been affected. The crime of genocide in Srebrenica must be a constant reminder that these acts must never be repeated. It should also remind us that genocide has happened not only in Srebrenica and there is no difference in genocide. Genocide is genocide. Healing starts with remembering and continues with respecting the victims.

Elnök asszony. – Ezzennel a vitát lezárom. A következő napirendi pont Európa kulturális helyreállításáról szóló bizottsági nyilatkozatról szól. Ismét szeretném emlékeztetni a képviselőket, hogy a vita végén nem lesz azonnali kérdés és azonnali kék kártyás hozzászólásra lehetőség.

Egy pár perc technikai szünet után (megvárjuk, amíg fertőtlenítik a padot) és akkor szeretném megadni a szót a bizottság képviselőjének.

Írásos nyilatkozatok (171. cikk)

Milan Brglez (S&D), pisno. – Genocid v Srebrenici je epilog skozi stoletja trajajočega 'reševanja' bosanskega vprašanja. V jedro tega vprašanja so postavljeni muslimani, ki so zaradi kontinuiranega nepriznavanja in zatiranja njihove politične subjektivitete ostali anomalija v procesih emancipacije evropskih (krščanskih) narodov oziroma nacij. Politične elite so se po razpadu Jugoslavije reševanja bosanskega vprašanja lotile dobesedno z uničenjem dela prebivalstva Bosne in Hercegovine. Legitimacijo svoje politike so utemeljevale na ideologiji nacionalizma in izkrivljenih zgodovinskih konstruktoev, ki so favorizirala superiornost ene etnične in verske skupine napram drugi. Z okrutnim pobojem več kot 8372 moških, fantov in otrok so bila nakazana jasna prizadevanja za dokončno uničenje družbenega in političnega pluralizma te države. Čeprav je Daytonski sporazum v določeni meri to preprečil, pa nikakor ni uspel postaviti dovolj trdnih okvirov za njegov nadaljnji razvoj. Ravno zato se (predvsem) od EU in evropskih voditeljev pričakuje, da bodo v luči doseganja medetnične sprave in pravičnosti za svojce žrtev genocid nedvoumno obsodili ter še zlasti zavzeli odločno držo proti težnjam za zanikanje slednjega. Ob zavedanju, kako krhka sta lahko mir in stabilnost, si EU preprosto ne sme dovoliti obračati hrbtna konstruktivni razpravi o genocidu. Prav zaradi tega še toliko bolj obžalujem, da v Parlamentu tokrat ni bilo zadostne politične volje, da bi se 25. obletnica obeležila s posebno resolucijo.

Łukasz Kohut (S&D), na piśmie. – Szanowna Pani Przewodnicząca! W lipcu 1995 roku, 50 lat po tym, jak Europa powiedziała „Nigdy Więcej” okrucieństwu Holocaustu, ponownie byliśmy na tym kontynencie świadkami czystek etnicznych. Ponad osiem tysięcy osób zostało zgładzonych w sposób zaplanowany, systematyczny, bestialski.

Dlaczego? Bo z punktu widzenia swoich oprawców nie spełniali kryteriów etnicznych. Byli obcy etnicznie, kulturowo, językowo. Nacjonalizm, hołdowanie idei narodu wybranego, lepszego niż inne. Brak zgody na to, że odrębność – etniczna, kulturowa, językowa, każda inna – to wartość różnorodności, a nie zagrożenie. Ksenofobia i wykluczanie ze wspólnoty. Takie postawy, takie poglądy mają takie właśnie skutki.

Mój hajmat – Śląsk, zna te problemy. To region rozrywany przez setki lat przez państwa narodowe. Region, który 75 lat temu doświadczył na własnej skórze czystek etnicznych – Tragedii Górnośląskiej.

Przez wiele lat byliśmy słabymi uczniami historii w Europie, wciąż powtarzaliśmy te same błędy. Powtarzaliśmy je, gdy odmawialiśmy szacunku i prawa do podmiotowości innym niż my. Powtarzaliśmy je, gdy byliśmy nieczuli na ich wrażliwość, gdy nie chcieliśmy uznać ich prawa do samookreślenia, do życia w zgodzie z samymi sobą. Już najwyższy czas poprawić stopnie, najwyższy czas tę podstawową wiedzę – że inny to nie gorszy, że różnorodność to wartość – sobie przyswoić, a dziś oddać hołd ofiarom ze Srebrenicy.

(Az ülést néhány pillanatra felfüggesztik)

10. Kulturowe odrodzenie Europy (debata)

Elnök asszony. – Megadnám a szót a bizottság képviselőjének. Schinas úr, öné a szó.

Margaritis Schinas, Vice-President of the Commission. – Madam President, honourable Members, before I start, allow me to thank you for raising this important topic and for the debate we are about to have.

Culture is part of Europe's DNA. Our rich and vibrant cultural and creative scene is one of the greatest gifts Europe has to offer and it must be preserved at all costs. We all know how much the sector has suffered. The cultural and creative sectors have been hit by the pandemic in an unprecedented way. 95% of the sector are small businesses, small enterprises, independent artists and freelancers who are highly vulnerable and often work under very precarious conditions.

The Commission has had a regular exchange with Member States, the European Parliament and the sector itself over these past months to come up with solutions. Let me first start by what we could call the emergency solutions. One of the first actions we have adopted was to mobilise Cohesion Policy funds to respond to the rapidly emerging needs through the Corona Response Investment Initiative. These packages provided Member States with liquidity and exceptional flexibility to reallocate financial resources in the areas of greatest need, which of course also includes cultural and creative industries.

Second, another vital emergency initiative was the new instrument for temporary Support to mitigate Unemployment Risks in an Emergency, also known as the SURE programme, worth up to EUR 100 billion. This is a scheme designed to protect jobs and workers affected by the pandemic and, here again, it is for Member States to make the best possible use of this instrument and money and bring the much needed relief to creators, artists and writers.

Third, we have, as you know, enacted the Temporary Framework for State aid measures to support the economy in the pandemic, and culture was specifically included as one of the sectors particularly hit by the crisis together with transport, tourism, hospitality and retail. Many Member States, if not all of them, have already used this instrument for the creative and cultural sectors.

But, beyond the emergency measures we have also taken many specific actions. Some cultural actors have indeed developed their own promising initiatives to overcome the crisis and through this dialogue and synergies between Member States, the sector, the Commission, Parliament and others, we want to bring about specific initiatives. One of the best examples was the European Cultural Foundation that set up a new Culture of Solidarity Fund. Another platform for and by the sector was the so-called Creatives Unite initiative set up through the pilot project Finance, Learning, Innovation and Patenting for Cultural and Creative Industries (FLIP). This is an initiative that offers a common space for all cultural and creative sectors in Europe and beyond, giving access to a multitude of existing resources and relevant networks to work on. A few weeks ago, a conference with representatives from the Commission, the Parliament, the Council President and the sector was precisely organised through this platform of Creatives Unite.

Let me now come, of course, to our flagship programme Creative Europe. There again we applied maximum flexibility within the existing regulatory context for ongoing and planned actions. We extended a number of deadlines to facilitate the finalisation of obligations under these difficult circumstances and we also planned specific measures for cinemas, for instance, with a EUR 5 million supplementary allocation of funds in the form of vouchers for cinemas most severely affected by the lockdown. And we redirected the work of the Support scheme for the cross-border dimension of performing arts works towards digital culture and virtual mobility.

And beyond the Creative Europe programme we will very soon launch a targeted support to the disproportionately hit music sector through the Music Moves Europe initiative and there we plan to shift about EUR 2.5 million in this year to help the sector become more sustainable after the crisis. We are also exploring how to adapt and reinforce the cultural and creative sectors through the Guarantee Facility that would be used in a specific situation to allow for even more flexibility, credit holidays or guarantee cover to individual loss.

Let me now quickly come to the recovery and the Next Generation EU chapter. As you know, next week we're having a landmark meeting of our heads of state and government in what I want to believe would be a path towards an agreement on the much needed recovery and Next Generation EU package as proposed by the Commission. For culture and creative sectors, support will be available, not only through the Creative Europe programme, but also through other programmes, such as REACT-EU, the new Cohesion Policy, InvestEU, Digital Europe Programme, just to name a few. So, I think it should be wrong to see Creative Europe as the only pathway, the only avenue for recovery in the years to come. We have a multitude of instruments in the new package and we can use it effectively.

But beyond the recovery package – and that’s how I wanted to conclude this initial presentation – one should not forget that we also have possibilities coming from different avenues, like, for example, Horizon Europe, where we have a Cluster 2: Culture, Creativity and Inclusive Society programme, which has fantastic opportunities for the sectors. And we should also keep in mind the so-called Knowledge and Innovation Communities (KICs), which for the first time will be dedicated to cultural and creative industries through our European Institute for Technology, based in Budapest, Madam President, if I may remind.

So, all these tools will converge into having a strong new start after the difficult pandemic sectors without forgetting tourists. You remember that a few weeks ago, last month actually, we presented a comprehensive tourism and travel package and cultural tourism accounts for 40% of all European tourists, so we have to make sure that at the beginning of this summer tourist season, Europe will not lose its focus on its cultural tourism privilege.

Honourable Members, Madam President, in these difficult times culture is not a luxury, it is becoming a necessity. Culture is part of our heritage. Culture is our European way of life. To preserve it, defend it and promote it, we must unite and work together to make this new future as bright as possible. I count on your support so that we keep supporting, helping, assisting our dynamic communities of artists and creators.

Michaela Šojdrová, za skupinu PPE. – Paní předsedající, pane místopředsedo, děkuji, že společně vedeme tento boj za kulturu, za kulturní odvětví. Ukazuje se, že to má smysl. Chci poděkovat panu místopředsedovi, že zde uvedl řadu aktivit, které doplňují ty, které již známe, a to především Kreativní Evropu. Připomenu zde také ekonomický význam. Kulturní odvětví vytváří v Evropské unii 3 až 4 % HDP. A do toho není počítáno to, co přináší pro turistický ruch. Vy jste ho, pane místopředsedo, vzpomněl na závěr, ale všechny kulturní aktivity, kulturní památky, koncerty, festivaly, to všechno je cílem turistického ruchu. Bez těchto kulturních aktivit nebude existovat turistický ruch, který je hybatelem ekonomiky v mnoha evropských zemích. A proto tolik usilujeme o to, aby jak Kreativní Evropa, tak nový fond na podporu oživení (*Recovery Fund*) byl otevřen těmto aktivitám.

Recovery Fund bude obrovský investiční program a je na členských státech, aby tento program opravdu využily na obnovu a aktivní využívání kulturních památek, podporu kulturního odvětví, včetně nezávislých médií, filmového průmyslu, aby skutečně ten dopad krize COVID-19 byl nějakým způsobem nahrazen, protože je destruktivní. A my to víme. Pokud se výrazně nezvýší program Kreativní Evropy – a my si to přejeme, já prosím, pane místopředsedo, abyste znovu na úrovni Evropské komise toto podpořil –, tak *Recovery Fund* tady musí být připraven poskytnout podporu v těch investičních aktivitách. Chtěla bych připomenout, že rok 2018 byl úspěšným rokem Evropského kulturního dědictví, který chceme, aby se opakoval.

A na závěr mi dovoluje jeden velký apel. Je zde velmi ohrožena památka světového kulturního dědictví Hagia Sofia, chrám-muzeum, který slouží křesťanům i muslimům, a prosím, zasaďme se společně, aby tento chrám-muzeum zůstal muzeem, zůstal smířením a památkou na to, že umí žít tato náboženství společně a chránit své kulturní kořeny.

Petra Kammerevert, im Namen der S&D-Fraktion. – Frau Präsidentin! Es waren wirklich schöne Bilder, als in der Nacht vom 22. Juni in vielen deutschen Städten über 8 000 Bauwerke, Veranstaltungszentren und Spielstätten rot angestrahlt wurden. Der Grund dieser Ausrichtung der *Night of Light* war allerdings weniger schön.

Innerhalb kürzester Zeit hat die Corona-Krise die gesamte Kultur- und Veranstaltungsbranche an den Abgrund gedrängt. Es wäre daher auch notwendig gewesen, das Berlaymont-Gebäude in Alarmstufe Rot zu versetzen. Denn der Kommission scheint die Schwere der Lage noch immer nicht vollständig bewusst zu sein, und das, was Sie, Herr Kommissar, uns gerade vorgestellt haben, sind im Wesentlichen ein paar Tropfen auf den heißen Stein.

Weder im Aufbaufonds noch im nächsten mehrjährigen Finanzrahmen der EU finden die Kultur- und Kreativsektoren wirklich Berücksichtigung. Neben warmen Worten kommt hier nicht viel. Das Kulturförderprogramm soll gegenüber dem ursprünglichen Vorschlag der Kommission sogar noch mal gekürzt werden.

Ich fordere daher sehr klar, mindestens 2 Prozent des Aufbaufonds als europäischen Rettungsschirm für die Kultur bereitzustellen und das auch entsprechend festzuschreiben und nicht in die Obhut der Mitgliedstaaten zu geben. Und in Bezug auf das Programm *Creative Europe* dürfen wir als Parlament nicht nachlassen, weiterhin eine Verdoppelung des Budgets für das Programm *Creative Europe* zu fordern. Reparieren wir nicht nur den entstandenen Schaden, sondern versuchen wir, Neues zu schaffen.

Laurence Farreng, *au nom du groupe Renew*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, pendant le confinement, les auteurs et les artistes ont été là pour nous, pour nous apporter du rêve, de l'évasion, du sourire parfois, même quand le cœur n'y était pas. Et tout cela gratuitement. Ils et elles ont été là pour nous, alors est-ce que nous serons là pour eux?

En effet, pour la culture, il y a urgence, c'est un secteur fragile, qui s'est arrêté du jour au lendemain. Cinémas, festivals, musées, salles de concert, théâtres, monuments: premiers à fermer, ils seront les derniers à rouvrir après de longs mois de pertes et d'incertitudes. Incertitudes que l'Union européenne n'a pas levées, et surtout pas en annonçant les montants dérisoires qui sont attribués au nouveau programme Europe créative: +8% seulement, alors que le Parlement européen demandait le doublement. Rappelons que l'Europe ne consacre que 0,14% de son budget à la culture. C'est un mauvais signal car il est évident que la relance culturelle doit passer par l'Europe.

Ce que je vous demande aujourd'hui, c'est que tous les mécanismes d'urgence européens soient mobilisés pour la culture: le programme SURE pour le chômage partiel, le grand plan de relance *Next Generation EU* pour soutenir ses industries et ses secteurs de tailles diverses, composés de PME comme de travailleurs indépendants et qui tous ensemble représentent 4% de notre PIB.

Après la phase d'urgence, l'Europe devra aussi être plus ambitieuse pour montrer que la culture est irremplaçable, pour illustrer notre diversité, notre attachement à la liberté d'expression et de création. Les pistes sont nombreuses, pour le patrimoine culturel, pour ouvrir des opportunités à nos créateurs à l'heure du numérique, pour lancer de grandes coproductions européennes, pour inscrire nos industries culturelles dans le pacte vert européen.

Enfin, Monsieur le Commissaire, ayons cette ambition: pour renforcer l'Europe, pour donner un cap à nos valeurs européennes, il faudra faire en sorte que la culture soit intégrée dans le dialogue avec les citoyens dans le cadre de la Conférence pour l'avenir de l'Europe. Mais d'abord, et pour que la culture soit l'avenir de l'Europe, il faut que l'Europe donne un avenir à la culture.

Gianantonio Da Re, *a nome del gruppo ID*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, il gruppo Identità e Democrazia, e in particolare il movimento «Lega – Salvini premier», è stato spesso accusato di voler distruggere l'Unione europea. Non è così: noi non vogliamo distruggere l'Unione europea, ma migliorarla.

Io stesso, il 26 ottobre 2019, ho inviato una lettera al Presidente Sassoli chiedendo di riprendere il processo costituente della Costituzione europea. La risposta che ho ricevuto dal Presidente ha confermato la necessità e la volontà di proseguire in tal senso, sottolineando la centralità della cultura europea.

L'Unione europea deve riformarsi o meglio deve rinascere; non deve essere un'Europa delle nazioni ma l'Europa dei popoli. Ricordiamo il grande popolo veneto, o il popolo friulano, bavarese, catalano, basco, bretone e così via. Non dovremmo parlare di una cultura europea, ma di un insieme di culture e di popoli che la compongono.

Il tentativo di soffocare e di azzerare le diverse specificità non può che portare all'inevitabile fallimento del progetto europeo, fallimento che noi non vogliamo. Solo il pieno rispetto della cultura e della storia dei singoli paesi porterà a una vera e propria Unione europea. Una cultura europea può essere creata solo andando al di là degli interessi nazionali che la compongono, e le singole identità costituiscono infatti il valore aggiunto e fanno grande ed unica l'Europa, con quasi 500 milioni di abitanti.

Per questo la cultura europea deve diventare una priorità nel quadro delle politiche europee e costituire il perno principale della futura Costituzione europea. Non si può essere un'Unione europea senza il rispetto delle regole e delle singole identità, senza il rispetto della volontà popolare, anche se questa risulta scomoda all'alta finanza e alla burocrazia europea.

Salima Yenbou, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, si c'était à refaire, je commencerais par la culture. Cette phrase apocryphe attribuée à Jean Monnet prend toute son importance à l'heure où nous questionnons nos modes de vie, nos sociétés modernes, l'existence même de notre Union européenne.

Pendant la crise de la COVID, la culture était présente dans tous les foyers. Lors du confinement, la culture a apporté réconfort et espoir. La culture est un élément vital d'une société, la culture exprime, représente, transcende, elle est le pont entre les générations, entre les hommes, entre les langues. Elle divertit, elle fête, elle imagine. Des musées aux théâtres, des salles de danse aux bibliothèques, la culture nous réunit. La culture est un outil privilégié pour la compréhension mutuelle et pour vaincre les discriminations mais aussi pour renforcer la dignité humaine, la démocratie, l'égalité et la solidarité: les valeurs fondatrices de l'Europe.

Ici même, devant vos yeux, c'est une véritable déclaration d'amour que je fais à la culture et à celles et ceux qui la font vivre. La crise, en l'absence de réaction proportionnée et ambitieuse de nos politiques, a frappé durement toutes ces personnes qui ont fait de la culture leur métier: artistes, auteurs, techniciens, créateurs, intermittents.

Pour tous ceux-là, la relance doit être l'instant T où la culture cesse d'être un corollaire aux autres priorités et secteurs d'activité de l'Union européenne. La culture mérite de devenir une priorité à part entière, d'un point de vue politique et budgétaire. Ne pas placer la culture au cœur de notre projet européen du monde que nous souhaitons pour nos enfants, c'est à coup sûr leur laisser un monde de crises, de conflits et de guerres.

Pour conclure, je reprendrai les mots récents d'Olivier Py: nous devons saisir l'opportunité qui s'offre à nous, celle de recréer un projet européen au sein duquel la culture ne sera pas un luxe mais un devoir impérieux, alors nous devons.

Ангел Джамбазки, *от името на групата ECR*. – Г-жо Председател, г-н комисар, колеги, безспорно важен дебат и безспорно важна тема, защото културата е в основата на самосъзнанието, на самоопределението.

Точно затова аз бих искал да видя в момент като този, сериозен разговор за това какво би трябвало да насърчава Европейската комисия. Дали да продължи по този опасен и хлъзгав път на насърчаване на наднационални културни проекти, които отиват наляво, отиват към културния марксизъм? Културни проекти, които се опитват да представят европейския човек като човек без корени, без ясно национално самоопределение, без ясно национално самосъзнание, без ясна полова идентичност и без никакви културни опори.

Защото, г-жо Председател и г-н комисар, аз дълбоко вярвам, че ние, европейците, дължим това, което сме, на нашия произход – европейски; на нашата религия – повечето от нас са християни, без значение дали са православни, католици, протестанти, но повечето сме християни; и на нашето самосъзнание и самоопределение.

И когато говорим за нашите корени, това, което ни прави такива, каквито сме, не можем да избегнем, г-н комисар, аз говоря за „Света София“. „Света София“ неслучайно е наричана майката на всички църкви. Тя е основата на християнството, на източното православие. Това, което се случва в Турция в момента, не може да бъде вътрешна работа на Турция, това е обшоевропейски въпрос, културен въпрос, наш въпрос, и аз ви моля да го поставите, с цялата му строгост и цялата му острота. Президентът Ердоган не може да провокира повече чувствата, усещанията, вярванията, религията на християнските европейски народи.

Νιαζί Κιζιλγιουρέκ, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εξασφαλίζεται μόνο με την κοινή αγορά. Ούτε μπορεί να χτιστεί το αίσθημα του «εμείς» ή του «μαζί» μόνο με το κέρδος. Αν έχει κάτι που θα φέρει μαζί τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτό είναι η κουλτούρα και ο πολιτισμός. Δυστυχώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δίνει τη δέουσα σημασία στον τομέα της κουλτούρας. Είναι γεγονός ότι ο τομέας της κουλτούρας πλήγηκε βανάουσα κατά τη διάρκεια της πανδημίας του κορονοϊού. Πολλά κράτη μέλη, όπως και η χώρα μου, η Κύπρος, ουσιαστικά έχουν ξεχάσει τον τομέα του πολιτισμού και τους ανθρώπους του, οι οποίοι ανέμεναν εδώ και μήνες κάποια στήριξη, αρκούνται όμως σε υποσχέσεις.

Ζητούμε σημαντική ενίσχυση του χρηματοδοτικού προγράμματος για τον πολιτισμό την περίοδο 2021-2027 και ένα επαρκές χρηματοδοτικό πακέτο κινήτρων για πολιτιστικούς δημιουργούς σε όλη την Ευρώπη, έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό που θα στηρίξει τις ομάδες πολιτιστικής δημιουργίας. Μόνο έτσι μπορούμε να επενδύσουμε στο αίσθημα του «εμείς» και στις γενιές του μέλλοντος.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora presidenta, el fondo de recuperación y el Marco Financiero Plurianual deben tener muy presente la dimensión cultural de la Unión Europea.

Los programas Erasmus+ y Europa Creativa deben obtener ese aumento en financiación que todos ambicionamos. También debemos apoyar el patrimonio cultural europeo, que desempeña además —como usted ha dicho, señor vicepresidente— un papel muy relevante para atraer al turismo, un sector que ahora tanto está sufriendo.

El programa del Consejo de Europa de las rutas culturales europeas es un excelente escaparate de la riqueza de nuestro patrimonio cultural. Hemos de contribuir a su financiación. En especial, quiero subrayar que en el año próximo la primera de estas rutas, los caminos de Santiago, celebra su Año Santo o Año Jubilar. A lo largo de 2021 el Xacobeo será probablemente el conjunto de acontecimientos culturales más importantes de Europa. Desde la Unión Europea debemos ayudar.

Los caminos de Santiago son caminos de Europa. Atraviesan todos los países del continente y desde hace siglos muchos ciudadanos europeos han peregrinado a través de ellos a Compostela, contribuyendo así a la creación y expansión de una cultura europea común y también de una identidad europea.

Y ya que hablo de patrimonio histórico, me uno a la pregunta que le hacía mi colega, la señora Šojdrová, sobre el plan de declarar Santa Sofía como mezquita.

Victor Negrescu (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, dragi colegi, dezbateră de astăzi este foarte importantă pentru viitorul sectorului cultural și creativ european, care este puternic afectat de criza generată de COVID-19. Mii de persoane care lucrează în domeniu nu au avut posibilitatea sau mijloacele pentru a se adapta schimbărilor provocate de această criză, iar soluțiile implementate de guverne lasă de dorit.

În ciuda multiplelor apeluri ale Parlamentului European, în ciuda interpelărilor pe care fiecare dintre noi le-a făcut pe lângă autoritățile naționale, acest sector de care suntem mândri și care reprezintă unul din punctele forte ale economiei europene pare a fi uitat. Acest lucru a fost, din păcate, cazul și în România, unde autoritățile nu au făcut nimic pentru cele trei sute de mii de persoane care lucrează în acest domeniu și reprezintă în jur de 10 % din produsul intern brut.

Din acest motiv, solicităm astăzi un răspuns european și măsuri clare pentru susținerea acestui sector. Trebuie să alocăm 2 % din planul de relansare european pentru salvarea sectorului cultural și creativ european, dar trebuie făcut la fel și la nivelul statelor membre. Rezoluția noastră va fi un ultim apel pentru salvarea sectorului. Sper ca executivul european și Consiliul să asculte vocea miilor de persoane care muncesc în acest domeniu.

Niklas Nienaaß (Verts/ALE). – Madam President, I am asking that this debate be extended because this is the first debate being held on the issue of culture. You are allocating 30 minutes for this, which is just a plain joke to have a decent debate. We're not allowed to use blue cards and you're just pulling us through here like a herd. This is just not efficient enough or sufficient enough for the very important issue that...

(The President cut off the speaker)

Elnök asszony. – Köszönöm a hozzászólást. Ezért próbálom rávenni Önöket, hogy tartsák be a beszéd időt. Sajnos a technikai lehetőségeink, elsősorban a fordítók miatt nem teszik lehetővé. Nagyon reméljük, hogy visszatérhetünk előbb vagy utóbb a normális működési módhoz, és akkor tudunk továbbmenni, és hosszabb vitákat folytatni.

Nienass képviselőtársunké a szó a zöldek képviselőcsoportjából. És akkor kérem mindenki tartsa az egy percet!

Niklas Nienafß (Verts/ALE). –Frau Präsidentin! Da die Europäische Union im Bereich der Kultur relativ begrenzt zuständig ist, möchte ich mich auf den Rat spezialisieren – der heute durch Abwesenheit glänzt. Als Bundeskanzlerin Merkel am Mittwoch hier das Programm der deutschen Ratspräsidentschaft vorgestellt hat, hat sie genau einen einzigen Satz gesagt, der irgendetwas mit Kultur zu tun hatte, nämlich den zweihundertfünfzigsten Geburtstag Ludwig von Beethovens erwähnt.

Deswegen möchte ich mit einem Zitat von ihm starten: „Und die Welt muss ich verachten, die nicht ahnt, dass Musik höhere Offenbarung ist als alle Weisheit und Philosophie. Sie ist der Wein, der zur neuen Erzeugung begeistert.“

Wer Beethovens Vermächtnis feiert, aber nicht einmal über die Förderung von Kunst und Kultur in diesen Zeiten der Krise redet, wäre von dem alten Meister mit viel Verachtung gestraft worden. Weder die Kanzlerin noch die Kommissionspräsidentin haben durch Worte oder Taten erkennen lassen, dass sie verstehen, in welcher desaströsen Lage sich der europäische Kultur- und Kreativsektor befindet. „In Vielfalt geeint“ ist das europäische Motto, doch diese Vielfalt droht zu verschwinden, wenn dem gesamten Kultur- und Kreativsektor in ganz Europa nicht geholfen wird.

Um den Kulturministern und den Staats- und Regierungschefs auf die Sprünge zu helfen, was das bedeutet: Wir brauchen ein unbürokratisches Grundeinkommen für Künstlerinnen und Künstler. Wir brauchen lokale Kulturgutscheine, um den Konsum anzukurbeln, und eine europäische Sozialgarantie für Künstlerinnen und Künstler.

Wer das Vermächtnis eines toten Künstlers bejubelt, aber den Lebenden in solch einer Krise nicht umfassend hilft, der hat die Verachtung aller Künstler verdient.

Anne-Sophie Pelletier (GUE/NGL). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, 7 millions d'artistes, de travailleurs, de travailleuses du monde européen de la culture, ces inventeurs d'âme, selon les mots de Césaire, sont menacés par la crise. Ces femmes, ces hommes précaires enchaînant les contrats courts sont suspendus aux annonces des États et de l'Union.

Au moment où les événements culturels sont repoussés ou annulés, la culture est trop souvent le parent pauvre des politiques publiques et nous avons vu ô combien elle était importante pendant cette crise du confinement. En deux mois, par exemple, 10 millions de visiteurs virtuels pour le musée du Louvre.

La culture, ce n'est pas la promotion du mode de vie européen, c'est un bien commun qui construit une société plus juste, plus tolérante. Alors choisissons de faire de la culture une réponse au repli identitaire et aux doutes qui nous assaillent. Certains députés n'ont que l'identité à la bouche et nous savons la culture menacée quand les nationalistes arrivent au pouvoir.

Il faut prendre nos responsabilités, revenir sur les réductions budgétaires prévues et augmenter les montants d'Europe créative pour aider les artistes. Milan Kundera disait: «la culture, c'est la mémoire du peuple, la conscience collective de la continuité historique, le mode de penser et de vivre». Soyons maintenant à la hauteur en sortant du dogme de l'austérité et en repensant le financement de la création culturelle.

Isabel Benjumea Benjumea (PPE). – Señora presidenta, señor vicepresidente, esta es la primera vez que intervengo en el Pleno desde febrero y quisiera empezar mandando mi más sentido pésame a las familias de los fallecidos a causa del COVID-19 y también mostrar mi agradecimiento a todas las personas que trabajan, poniendo en riesgo su salud, para combatir esta pandemia.

Estamos hoy aquí para hablar de cultura y de la importancia que tiene este sector estratégico en Europa, cuyas cifras y la importancia que tiene se han mencionado en este Pleno.

Pero yo quisiera poner el foco en la importancia que tiene la defensa de esa cultura como identidad cultural europea, como valores judeocristianos, y en la importancia que tiene que la Comisión Europea defienda esa identidad europea, defienda los valores occidentales.

Y lo estamos viendo con lo que está ocurriendo con Santa Sofía, que la quieren declarar una mezquita, o lo hemos visto con los ataques que ha habido a los monumentos en Europa, promovidos por movimientos totalitarios y promovidos por aquellos que quieren atacar nuestra identidad, nuestra cultura y nuestros valores.

Por lo tanto, debemos reivindicar la cultura europea, no solo por el valor económico, sino por la importancia que tiene para defender las democracias liberales en Europa.

Massimiliano Smeriglio (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la cultura non può essere dimenticata.

I settori creativi e culturali sono strategici: serve un *new deal* della cultura, che parta dalle emergenze di questi mesi, fatti di distanziamento sociale, cinema e teatri vuoti, produzioni bloccate. Cultura significa contenuti ma anche lavoro, spesso precario, e realtà industriali.

La recente proposta della Commissione per il prossimo QFP non è all'altezza delle sfide che stiamo affrontando: un *budget* raddoppiato per Europa creativa è fondamentale, il Parlamento continuerà a chiederlo. Con *Next Generation EU* si possono creare link con altre fonti di finanziamento, promuovere *partnership* e sinergie.

La diversità culturale europea deve stare al centro del nuovo modello di sviluppo: dobbiamo lavorare per rafforzare i programmi esistenti, come Europa creativa, e massimizzare le opportunità del *recovery fund*. Aspettiamo risposte concrete.

Margaritis Schinas, vice-président de la Commission. – Madame la Présidente, Mesdames, Messieurs, permettez-moi de vous dire que nous sommes en plein accord, tant sur le diagnostic de la situation que sur les actions à entreprendre pour pallier les effets de la pandémie sur un de nos secteurs les plus créatifs, les plus dynamiques, les plus liés à nos traditions, à notre diversité et à notre culture.

I have also noted your concerns about the budget and the programme. You know that when it comes to discussions on the budget, these discussions are always, always complicated and complex. What I want to assure you is that what is on the table is the best possible option that we could propose under the current circumstances, and allow me to share with you my optimism that next week we will have a major historic agreement on the Recovery Package. That would be the best way to symbolise Europe's return to kick-starting the real economy and growth and jobs.

I have also noted the traditional debate on what European culture represents today in Europe. At my hearing I also had the occasion to say that I see the richness of our culture, not the existence of a Homo Europaeus who thinks the same, does the same and imposes his or her values on everybody else. I see our European culture as a mirror, a mirror of diversity, a mirror of the richness of what Europe represents in terms of language, history, tradition, culture, literature and the arts, and this is what makes Europe unique in today's ever uncertain, and if I may say, darker world.

I also wanted to say something about Hagia Sophia. I have noted your interest, which I share. Hagia Sophia is a symbol of inter-faith and inter-cultural dialogue. It is part of a UNESCO World Heritage Site – it's a museum, it's a symbol. It's also a symbol of a city, which is in itself a symbol of what we would like to see as values prevailing in today's world. Turkey is a founding member of the UN initiative for the Alliance of Civilizations and has already taken on important obligations in this context. So, given the global monument that it is, it is essential that Hagia Sofia maintains its current status, recognised both internationally and publicly. Otherwise that would undermine the tolerance and openness of Turkey. Let me remind you that, back in 2010, the city that hosts Hagia Sophia was a European Capital of Culture, and as the Prime Minister of Turkey at the time, Recep Tayyip Erdoğan, said: «this is a European city with its heart, its culture and civilisation, its people, its past, its future. It has always looked towards Europe. Istanbul has shaped European culture and has been shaped by it» – Prime Minister Erdoğan, 2010. This is the spirit that we want to hear. This is what we expect from President Erdoğan ten years on.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA*Vice-Presidente*

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação realizar-se-á no período de sessões de setembro.

Declarações escritas (artigo 171.º do Regimento)

Andrea Bocskor (PPE), írásban. – Tisztelt Biztos Úr! Kedves Képviselőtársak! A koronavírus-világjárvány elleni védekezés eddig nem tapasztalt helyzetet eredményezett: a legtöbb ágazat, így a kultúra és oktatás területén is válságba kerültek a szereplők, de még a társadalom legkisebb gazdasági egységeiben, a családokban is. Európa kulturális helyreállítása a hagyományos európai keresztény elveken kell alapuljon, egy olyan társadalom megeremtésén, melyben az egyén nem önmaga megvalósulásán dolgozik, hanem a család és a közösség érdekében. A kulturális sokszínűség kérdésén belül a nemzeti őshonos regionális kisebbségek gazdasági megerősítéséért és identitásuk megtartásáért is uniós szintre kell emelni, támogatni kell az autochton nemzeti kisebbségek nyelvi és kulturális jogait.

Ezúton is felháborodásomnak adok hangot, hogy Németország az Európai Unió soros elnökségét adó országaként más tagállamok jogállamiságáért aggódik, miközben saját országukban a XXI. században szobrot emelnek annak a jogállamiságot lábbal tipró Vlagyimir Iljics Leninnek, akinek az emberiség elleni bűnlajstroma végtelenségig sorolható. Ez a totalitárius rendszereket és diktatúrákat dicsőítő magatartás nem engedhetjük, hogy Európa kultúrájának része legyen.

Elżbieta Kruk (ECR), na piśmie. – W wyniku reakcji rządów na COVID-19 wiele sektorów gospodarczych znalazło się w trudnej sytuacji i wymaga wsparcia. W trudnej sytuacji znaleźli się również artyści oraz pracownicy instytucji kultury. Dziś dyskutujemy więc nad kulturowym odrodzeniem Europy.

To dobry czas, aby odpowiedzieć sobie na pytania: czym jest Unia Europejska dzisiaj? Jakimi kieruje się wartościami? Na ile respektuje katalog zasad stworzony przez ojców-założycieli: Konrada Adenauera, Alcide De Gasperiego, Roberta Schumana? Te zasady to: poszanowanie tożsamości kulturowej i religijnej krajów narodowych oraz przestrzeganie zasad solidarności i pomocniczości. Jaka jest odpowiedź? Taka, że Europa rzeczywiście potrzebuje kulturowego odrodzenia. Widzimy bowiem, że w realizacji wielkiego projektu multi-kulturalizmu oczekuje się od Europejczyków, by wyparli się samych siebie, wspierali upadek europejskiej kultury, tradycji i religii.

Współcześni „inżynierowie dusz” nie chcą pamiętać, kim byli ojcowie-założyciele UE, usiłują wymazać ze świadomości zbiorowej wiedzę o ich formacji duchowej. To jest droga donikąd, bo tak jak do powstania Zjednoczonej Europy mogła prowadzić jedynie prawdziwie chrześcijańska myśl polityczna, tak tylko inspirowane nią koncepcje mogą zaowocować rzeczywistym odrodzeniem kulturowym.

Trzeba odejść od lewackiej roboty obracania europejskiej tożsamości w zgliszcza. UE może się rozwijać tylko wtedy, kiedy będzie unią ojczyzn, kiedy będzie cenić bogactwo ich różnorodności, kiedy będzie cenić swą własną kulturę i tożsamość.

Dace Melbårde (ECR), in writing. – Cultural and creative sectors (CCS) were hit particularly hard by this crisis, and they will also be one of the last ones to recover. Even when cultural life returns, sanitary restrictions combined with precautions taken will restrict its economic comeback, also due to the worsening economic situation and savings that households implement. According to the Commission, the CCS output gap for the whole of the EU this year could be tens of billions of euros. Despite this, the main EU culture programme, Creative Europe, despite the Covid-19 outbreak is allocated just EUR 1.5 billion and even that is a cut from the Commission's proposal two years ago. In addition to its intrinsic value, culture also stimulates economic growth and even helps sustain other sectors such as tourism. CCS needs targeted support respecting geographical balance. Earmarking, in the form of grants, for cultural revival in the recovery plan is necessary. Guarantees are not suitable for these sectors given the sudden output loss and the high share of self-employed professionals and small enterprises. The funding should also entail support for media to address the immediate crisis facing the sector as well as to help it grow in the future.

Андрей Слабаков (ЕСР), в писмена форма. – Нека припомним, че културните институции бяха първите, които затвориха и ще бъдат последните, които ще се възстановят. Намаляха драстично приходите от реклама. Спря снимането на филми и сериали, преустановиха се концертите и фестивалите. Милиони творци – повечето от тях хора със „свободни професии“ – загубиха своите доходи. Как реагира ЕС? Културният сектор беше първият, на когото посетнаха бюрократите. Парите оттам бяха пренасочени към други програми и то при положение, че всички политически групи настояват бюджетът за култура на Европа да се увеличи.

Не мога да разбера, как все така се случва, че културата и образованието уж са много важни, но никога не са приоритет. Напротив, парите се пренасочват към Зеления пакт. Затова все по-сериозно се убеждавам, че крайната цел е след време в Европа да живеят неук и бездуховни хора, които напълно са се слели с природата. Положението в момента изобщо не ми харесва. Културният сектор трябва да получи сериозна част от тези 750 млрд. евро, които са предвидени според Плана за възстановяване. Искам незабавно преразглеждане на средствата по програмите „Еразъм+“, „Творческа Европа“ и „Европейския корпус за солидарност“, които бяха намалени от хора, които или не се интересуват от култура или нищо не разбират от нея.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Srebrenický masaker bol najstrašnejšou udalosťou v dejinách Európy od skončenia 2. svetovej vojny. Je našou povinnosťou zabezpečiť ochranu civilistov pred vojenským besnením a predchádzať akýmkoľvek náznakom potenciálnej genocídy. Nikdy nezabudneme na viac ako 8 000 popravených ľudí, ktorých životy kruto vyhasli v konflikte, ktorý vzplanul z nacionalistických vášní. Nech je nám Srebrenica pripomienkou nebezpečného ultranacionalizmu a xenofóbie v našich moderných dejinách, dokonca tak blízko hraníc Európskej únie.

Sabine Verheyen (PPE), in writing. – The revised MFF proposal lacks ambition and strategic vision in relation to the cultural and creative sectors. The Commission proposal not only is far from doubling the budget of Creative Europe as requested by the EP but it even decreases the budget compared to its initial proposal from 2018. This is unacceptable for a programme that proved to be effective and with clear European added value and is seriously underfinanced. The Commission highlights that in the first quarter of 2020 the loss in turnover for the CCSs is expected to be 80% – one of the highest of all sectors. The CCS would need at least EUR 6 billion out of the EUR 750 billion of Next Generation EU to start the recovery. Therefore, why is this money needed for CCS not clearly earmarked in the proposed recovery plans? The cultural and creative sectors employ 8.4 million workers in the EU, nearly half of which are young people. We must ensure that the additional funds available under the cohesion instrument REACT-EU (EUR 55 billion) devoted to support workers in regions and sectors most affected by the pandemic reach cultural operators. There will be no real recovery for Europe if culture is left behind.

11. Rola polityki spójności w walce ze skutkami społeczno-ekonomicznymi pandemii COVID-19 (debata)

Presidente. – Segue-se o debate sobre a pergunta com pedido de resposta oral à Comissão sobre o papel da política de coesão contras as consequências socioeconómicas da COVID-19, apresentada por Younous Omarjee, em nome da Comissão do Desenvolvimento Regional (O-000035/2020 - B9-0012/2020) (2020/2644(RSP)).

Younous Omarjee, auteur. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chère Éliisa Ferreira, mes chers collègues, le visage de l'Europe est défiguré par la crise de la COVID-19. Toutes les régions d'Europe sont lourdement affectées, le chômage est reparti à la hausse, les faillites se multiplient, l'économie réelle a été touchée de plein fouet, aucun secteur n'est épargné, aucune région n'est épargnée et les prévisions économiques sont plutôt catastrophiques.

Cette crise est un dur révélateur de nos fragilités. L'Europe est dans ce moment important où la relance n'est pas une option, c'est un impératif et, plus que jamais, les institutions et les politiques européennes se doivent de garder le cap, se doivent de garder des principes et se doivent de garder le cap de la cohésion.

En pleine catastrophe sanitaire, nous devons rappeler que la seule politique européenne qui a été en capacité de venir en aide à tous les États membres, c'est la politique de cohésion. Celle-ci a pu aider à la mise en place des dispositifs de chômage partiel pour les salariés, à l'achat de matériel pour les hôpitaux, à venir en aide aux PME. Notre commission du développement régional comme le Parlement européen ont pris toute leur part et ont été à la hauteur de leurs responsabilités en adoptant en urgence les règlements, et nous avons commencé le travail législatif sur REACT-EU.

Ici même, mercredi, en plénière, la chancelière Angela Merkel et la présidente de la Commission européenne, Ursula von der Leyen et tous les présidents des groupes politiques ont plaidé pour une relance fondée sur la cohésion. Et nous attendons désormais que ces mots se traduisent par des actes et s'inscrivent dans la réalité concrète. Et nous attendons du Conseil européen qu'il soit à la hauteur des promesses et des attentes lors du prochain sommet.

Les financements proposés, Madame la Commissaire, dans le nouvel instrument *Next Generation EU* sont un pas en avant qui va dans le bon sens, même si notre Parlement attendait des fonds plus importants. Cependant, la politique de cohésion reste, quant à elle, fortement affectée par la nouvelle proposition du CFP et est en baisse de 12% par rapport à la programmation 2014-2020.

Nous devons rappeler que la politique de cohésion joue un rôle central dans toutes les régions d'Europe. Elle est une politique de terrain ayant pied dans l'économie réelle et, par conséquent, un soutien adéquat est absolument nécessaire afin de ne pas compromettre ses objectifs de long terme. Une plus grande flexibilité est attendue et une plus grande simplification, et, sur ces deux objectifs, vous nous trouverez à vos côtés pour les faciliter.

Si, entre le jour du dépôt de notre question orale et aujourd'hui, des réponses, il faut bien le reconnaître, ont été apportées, beaucoup de questions restent d'actualité. Nous serons très vigilants pour que la direction des 350 milliards du fonds de relance, à travers, nous l'espérons, essentiellement des subventions, vise bien les objectifs de la cohésion.

C'est pourquoi nous vous demandons, Madame la Commissaire, quelle place la Commission entend donner véritablement à la cohésion dans la relance. Et, en cela, comment le Semestre européen orientera-t-il ces fonds pour respecter les principes qui sont ceux de la cohésion, c'est-à-dire que la priorité soit donnée aux régions aussi bien moins développées qu'aux régions qui ont été fortement impactées par la crise?

Comment aussi le Semestre européen ciblera-t-il, dans le cadre du plan de relance, les régions, les groupes et les secteurs qui en ont le plus besoin pour s'assurer que les régions insulaires et ultrapériphériques ne soient pas laissées pour compte? Enfin, à l'heure où tous les États vont s'endetter pour la relance, comment la Commission envisage-t-elle d'exclure du pacte de stabilité et de croissance des dépenses liées à la politique de cohésion pour la période 2021-2027?

Et pour conclure, je vous dirai, Madame la Commissaire, que nous espérons tous un bon accord au Conseil. Si cet accord devait être un accord qui satisfait le Parlement, alors notre commission du développement régional et l'ensemble des rapporteurs assumeront la responsabilité pour aller jusqu'à une négociation fin d'année, qui permette que l'année 2021 ne soit pas perdue.

Elisa Ferreira, *Member of the Commission*. – Mr President, thank you for your invitation today. You gave me a vote of confidence in the past to work for stronger economic, social and territorial cohesion in our Union, and to support the regions in facing the challenges of today and tomorrow.

Today, these challenges are even greater. In this week's economic forecast presented by the Commission, it is yet again clear that the economic impact of this crisis will be bigger than expected. The recovery next year will be weaker than initially foreseen. The downside risks are considerable. Divergence, asymmetry and fragmentation still hang over our Union.

It is a critical moment, then. Will we, collectively, find the political will and demonstrate the leadership to put an ambitious European recovery plan into action? Half of the work is done. The European Commission has put an unprecedented ambitious recovery package on the table. Most importantly, it has put cohesion and solidarity at the heart of its package. This House was crucial in reaching this point. Thank you to all of you.

The two resolutions, supported by a large majority of the political forces, have called for a bold proposal. There may still be issues to fine-tune, but this is part of the democratic process. The crucial thing is that institutional negotiations cannot linger. We must strike an agreement on both recovery instruments powered by the Next Generation EU under the Multiannual Financial Framework (MFF) 2021-2027 in full respect of the Community method.

We must understand that every day lost without action is a life, a job, a business lost without concrete support. As you correctly mentioned – *et merci de l'avoir fait* – cohesion is essential to counter the emerging disparities across and within Member States, to guarantee the level playing field essential for the internal market to function, and to provide the investments needed for the green and digital recovery.

We were quick to act. We acted with the support of Parliament and of the Committee on Regional Development (REGI) and the Committee on Budgets (BUDG). The two Coronavirus Response Investment Initiatives enabled mobilisation of some EUR 50 billion of cohesion funds. This has allowed us to buy masks and ventilators, to keep people in jobs, to give cash-starved businesses a lifeline, and to give liquidity support to squeezed public budgets.

This was an emergency. However, more is now needed. Overall, the recovery package brings EUR 100 billion in addition to the cohesion funds. Half of this will come from REACT-EU: a EUR 55 billion instrument to provide immediate and flexible support in 2020, 2021 and 2022 for health, small and medium-sized enterprises, workers, and green and digital projects. It comes on top of the current and the next MFF and acts as a bridge between the two periods.

The other instrument, the Just Transition Fund, on which Parliament was also very active and vocal will now deliver some EUR 40 billion for those people and regions that will suffer the most from the transition to a carbon neutral economy. We also proposed a EUR 10 billion mid-term top-up in 2024 to capture the long-term effects of the crisis at regional level.

In 2021-2027, cohesion policy should continue to deliver on its Treaty objectives to promote convergence and support the least-developed parts of the Union, and it will have the task of putting the European priorities in action on the ground in every region, ensuring a green and digital transition that leaves no one behind. However, it can only do that with a stable financial framework in place. Therefore, we need a decision at the European Council in the next few days and an agreement with Parliament right after.

I will do my utmost to work with you, with the Member States, with regions, with civil society, to get an agreement on the several cohesion proposals on the table. We have to make sure that cohesion policy continues to deliver – now, tomorrow and in the long-term. For the sake of a resilient and fair recovery and for the sake of a stronger Union. Thank you. I look forward to the debate and our continued work.

Mircea-Gheorghe Hava, în numele grupului PPE. – Domnule președinte, doamnă comisar, stimați colegi, doamna cancelar Angela Merkel sublinia recent importanța preocupării pentru coeziunea Europei ca una dintre prioritățile fundamentale ale Președinției germane ale Consiliului European.

Pentru a menține și consolida coeziunea noastră, trebuie să întărim cea mai importantă politică de investiții a Europei – politica de coeziune. În caz contrar, o să ajungem să vorbim în curând de politica de coroziune a Europei. Testul de referință al Europei este de a ne însănătoși împreună, atât noi, cât și economiile noastre. Dacă nu putem fi acum cu adevărat solidari în fața morții și suferinței semenilor noștri, în fața falimentului economic, atunci în fața a ce să fim solidari?

Cetățenii și companiile Europei au nevoie acută de banii bugetului multianual, au nevoie de banii pachetului de redresare, corelat convergent cu bugetul. Noi stăm la distanță unii de alții, dar nu mai putem ține la distanță banii de nevoie stringente ale Europei. Statele membre așteaptă din partea Comisiei Europene măsuri tranzitorii explicite, care să asigure absorbția celor 37 de miliarde de euro din fonduri structurale și de investiții. Nu putem oferi Europei o inflație de promisiuni și compromisuri financiare pe hârtie fără bani reali, fără venituri corect estimate și reglementate la timp. Europa are nevoie de un buget acum.

Mónica Silvana González, en nombre del Grupo S&D. – Señor presidente, comisaria, el mensaje es muy claro: la política de cohesión no es una cuestión de generosidad, sino de justicia.

Debemos aprovechar todo el potencial de nuestras regiones, de nuestros municipios, para reconstruirnos después de esta terrible pandemia, ya que es la inversión más importante para nuestro futuro.

Durante la pandemia —usted lo ha dicho— hemos movilizado más de 37 000 millones de euros que han mantenido empleos y que han ayudado a las personas que más difícil lo han tenidos: colectivos de personas con discapacidad, colectivos de personas mayores, personas sin hogar, en áreas metropolitanas, en áreas rurales.

Es la Europa real, es la Europa cercana que queremos, no la Europa que defiende paraísos fiscales. Tenemos muchos proyectos pendientes para relanzar Europa, y para ello debemos garantizar que las asignaciones para la cohesión en el periodo 2021-2027 se utilizarán en inversiones directas y no se utilizarán en inversiones directas vinculadas al COVID.

Queremos una política de cohesión que se centre en reducir desigualdades y que priorice los territorios, que priorice los municipios para no dejar a nadie atrás y que no ponga condicionalidad. Por eso estamos muy esperanzados en que el Consejo llegue a un buen acuerdo y, con su impulso, esto sea posible para no dejar a nadie atrás.

Susana Solís Pérez, *en nombre del Grupo Renew*. – Señor presidente, señora comisaria, esta pandemia ha supuesto un desafío sin precedentes para las instituciones. Nos ha dejado en evidencia por las muchas carencias, pero si de algo podemos estar orgullosos es de que Europa haya sabido reaccionar.

Se ha puesto en marcha el mayor plan de recuperación que jamás se haya presentado en Europa, con la solidaridad y la cohesión en el centro de este plan. Y si en la emergencia el rol de la política de cohesión fue importante, en su superación los nuevos fondos van a ser esenciales. Nuestra preocupación es que lleguen cuanto antes a los ciudadanos, simplificarlos, que tengan la flexibilidad con la que nunca han contado y que se elimine la burocracia.

Pero también esta crisis nos debe hacer pensar sobre el destino y el empleo de estos fondos. Porque estos fondos son la oportunidad que tienen nuestras comunidades autónomas, nuestros municipios, nuestros pueblos para realizar reformas que nos lleven a un modelo más digital, más verde y más sostenible; que hagan a nuestras pymes, a nuestro comercio, a nuestras empresas, a nuestro turismo mucho más fuertes y competitivos, y teniendo claro cuáles son nuestras prioridades y qué Europa queremos.

Yo quiero una Europa que esté mucho más cerca de los ciudadanos, que invierta en educación para los jóvenes, pero también para los que trabajan y tienen que reciclarse; una Europa donde las zonas rurales no se vacían, sino que son atractivas para los jóvenes y para las familias; una Europa donde la brecha digital no exista; una Europa con una administración digital y ágil, con ciudades vivibles; una Europa sin desigualdades y que no deja a nadie atrás. Esa Europa es posible si todos trabajamos por una política de cohesión mucho más fuerte, mucho más ambiciosa y mucho más moderna.

Alessandra Basso, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quando si parla di politiche per la coesione sociale e per il bene dei popoli europei, non può non tornare alla memoria quanto è appena accaduto e quanto sta ancora accadendo rispetto alla crisi economica e sociale causata dal coronavirus.

Tante parole e proclami, ma finora pochi fatti. È meglio promettere poco e fare quanto promesso che fare grandi annunci. È necessaria più flessibilità e solo in questo modo sarà possibile appianare le distanze e favorire una distensione che porti a una maggiore uguaglianza.

Sono necessari maggiori investimenti che possano far colmare i gap sociali di alcune regioni, tutelando e promuovendo le specificità e le identità locali, e che possano favorire avvicinamento e coesione. Questa è la sfida che l'Unione europea ha di fronte e vediamo se sarà in grado di affrontarla.

Io spero che la triste lezione della COVID sia servita, altrimenti la coesione sociale europea andrà a deteriorarsi fino a un punto di non ritorno.

Niklas Nienaaß, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I would like to thank the Commissioner Ferreira for coming here to us today. I think we have all seen that we needed to take very swift measures in order to help the regions, and I think we did so very well by using three one and two, or three one and plus. But now I think we are in a different stage and we need to follow a good procedure in order to help the most. This procedure, as always, is to evaluate the previous measures, define what we want to achieve and then rethink how we achieve it the best. Therefore I have questions for you. For the evaluation, we know that 60 regions have already applied to change to amend the operative programme and therefore we want to see if there is a correlation between those who are using the flexibility measures and those regions affected most by COVID. Are these measures that we have taken actually using them, helping them?

My second question: when we want to achieve something for the future we need to take a strategic approach, and therefore I want to ask you, how can we define a strategic approach and how can we ensure it then in REACT-EU, to actually have the strategic approach where I think less flexibility and more – sorry I'm missing the words here – but you know what I mean, that this is needed, very much.

Mazaly Aguilar (ECR). – Señor presidente, las consecuencias económicas y sociales derivadas del coronavirus son dramáticas, y, especialmente, en aquellos países como el mío, España, donde la mala gestión han multiplicado su efecto devastador.

En la respuesta europea a la crisis, los Fondos de Cohesión cobran una importancia vital para eliminar las desigualdades y apoyar una recuperación económica que será sin duda muy larga y muy compleja.

Nos alegramos de que la Comisión haya adoptado nuestra idea de que los Estados miembros puedan transferir fondos entre programas. Sin embargo, siguen existiendo dos tareas pendientes.

Respecto a la coherencia y simplificación de los diferentes mecanismos existentes, el Fondo de Transición no puede sustituir a los Fondos de Cohesión, sino complementarlos en aspectos muy concretos. Y, en segundo lugar, respecto al presupuesto. Lo han dicho muchos colegas antes esta mañana: una ambiciosa política de cohesión, más importante que nunca en estos momentos, no necesita recortes, sino un presupuesto a la altura de las necesidades.

João Ferreira, em nome do Grupo GUE/NGL. – Senhor Presidente, Senhora Comissária,

na resposta às consequências da COVID-19, a Comissão Europeia propôs que fossem utilizados os fundos estruturais e de investimento, até agora com os mesmíssimos recursos antes existentes, nalguns casos desviados de projetos onde certamente ficam a fazer falta.

Nas propostas de quadro financeiro que apresentou, a Comissão assentou um caminho de continuada diminuição do peso da política de coesão no conjunto do orçamento. Desta forma, os impactos assimétricos da integração do mercado único e das políticas comuns da moeda única seguramente acentuar-se-ão e, em lugar da prometida convergência, o que a realidade nos trará, como está a trazer, é mais divergência entre países.

O adicional proveniente do Fundo de Recuperação que aqui referiu, seja pelos montantes parcos envolvidos, seja, sobretudo, por constituírem transferências por conta de pagamentos futuros, não alteram substantivamente esta realidade, podendo até agravá-la no longo prazo.

O que precisamos é de mais e não de menos coesão, mais e não menos fundos estruturais, mais e não menos apoio aos setores produtivos, ao emprego, à proteção ambiental. É necessária mais e não menos flexibilidade na utilização das verbas da coesão pelos Estados-Membros.

É necessário elevar e não reduzir o cofinanciamento europeu, as taxas de cofinanciamento europeu. É necessário eliminar, de forma permanente, constrangimentos como o Pacto de Estabilidade, no mínimo dos mínimos excluindo da sua aplicação as despesas associadas à mobilização das verbas da coesão. É necessário introduzir uma dimensão de coesão nos programas de gestão centralizada em todos os programas, por exemplo, na ciência, no ambiente e em outras áreas, e é necessário trazê-los a uma lógica de gestão partilhada.

Sra. Comissária, caminhos não lhe faltam. A Comissão Europeia não parece é muito interessada em percorrê-los, infelizmente.

Antoni Comín i Oliveres (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, i dati mancano ancora ma l'esperienza ci dice che una crisi economica come quella attuale aumenterà le profonde disuguaglianze economiche della nostra società. Così è successo con la crisi iniziata nel 2008, e non importa se l'origine sono i mercati finanziari o un virus: i più vulnerabili prendono sempre la parte peggiore.

L'obiettivo delle politiche di coesione è la convergenza economica e sociale tra le diverse regioni dell'Unione, ma in un periodo di crisi questa convergenza si ferma.

È fondamentale adattare le regole dei Fondi strutturali a ogni contesto economico: quando le entrate fiscali degli Stati membri precipitano drammaticamente, come possiamo condizionare la concessione di questi fondi agli stessi criteri di cofinanziamento che chiediamo in una situazione di crescita?

Sì a una maggiore flessibilità e semplificazione, sì a una riserva di emergenza, no a deviare questi fondi verso altri scopi, sì a escluderli dal patto di stabilità.

Adattiamo le politiche di coesione all'attuale contesto di crisi per lottare efficacemente contro le disuguaglianze economiche che mettono a rischio la salute delle nostre democrazie.

Franc Bogovič (PPE). – Gospod predsedujoči! Evropa bi bila brez uspešne kohezijske in kmetijske politike zelo drugačna. Razlike bi bile še večje. Evropsko podeželje bi bilo še manj poseljeno, bilo bi brez prepotrebne komunalne in okoljske infrastrukture.

Covid kriza je pokazala, da je lahko bivanje na podeželju v zelenem okolju s čistim zrakom, gozdovi v bližini, vrtom ob hiši kvalitetnejše kot na desetem nadstropju v milijonskem mestu. V takem okolju je lažje ohraniti zdravje pa tudi stanje duha v glavi.

Pogoji za ustvarjanje kvalitetnih delovnih mest je zgrajena infrastruktura, vključno s kvalitetnimi širokopasovnimi povezavami, ki so danes žal dostopne samo polovici prebivalcev evropskega podeželja. Širokopasovne povezave omogočajo sodobna delovna mesta v kmetijstvu, gozdarstvu, obrti, delo na daljavo, učenje na daljavo, spletno nakupovanje.

In zato verjamem, da bo Evropska unija tudi v prihodnjem obdobju, ko imamo nove sklade, uporabila te milijarde, da bo zgradila in izboljšala stanje na evropskem podeželju, okrepila projekt pametnih vasi in zgradila odporno, digitalno in zeleno Evropsko unijo.

Hannes Heide (S&D). – Herr Präsident! Regionalpolitik ist das Herz der Europäischen Union, so, wie die Kultur- und Bildungspolitik ihr Hirn sein sollte. Durch sie wird Europa in unseren Heimatgemeinden und in unseren Heimatstädten spürbar. Es ist doch mehr als beachtlich, dass mehr als ein Drittel aller Arbeitsplätze, die in der letzten Förderperiode entstanden sind, auf die Regionalpolitik zurückzuführen ist.

Unsere Regionen stehen vor großen Herausforderungen. Diese Krise ist ohne engagierte Kohäsionspolitik beim besten Willen nicht zu bewältigen. Die neuen Aufgaben und Herausforderungen, ja Notwendigkeiten können nicht ohne entsprechende finanzielle Ausstattung bewältigt werden.

In einem ambitionierten EU-Budget müssen die Regionalentwicklungsfonds entscheidend aufgewertet und aufgestockt werden. Nur dann können wir die wichtigen Zukunftsthemen wie Digitalisierung, Klimaschutz und die Krisenbewältigung erfolgreich angehen.

Ja, das ist eine Frage der Solidarität, aber vor allem der Vernunft, weil der Nutzen und Mehrwert für alle Europäerinnen und Europäer klar erkennbar ist. Jede bessere Ausstattung der Regionalpolitik erhöht das Wirtschaftswachstum, schafft Arbeitsplätze, steigert die Glaubwürdigkeit der Europäischen Union und garantiert so unsere gemeinsame Zukunft in einem vereinten Europa der Menschen.

Stéphane Bijoux (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, ce matin, en ce moment même, l'un des territoires les plus touchés par la COVID-19 est un territoire français d'outre-mer aux portes du Brésil, la Guyane française. La Guyane européenne affronte une crise sanitaire effroyable. D'ailleurs dans 48 heures, le premier ministre français et le ministre des Outre-mer iront sur place pour renforcer la protection de la population, mais l'Europe doit aussi intervenir.

Bien évidemment il y a le dispositif rescEU, bien évidemment il faut intervenir, mais il faut aussi consolider et accompagner les solutions locales: les collectivités régionales et les PME en ont besoin. Il faut faire confiance à l'expérience et à l'expertise du terrain. Il faut tout faire pour combattre le virus, mais il faut aussi se battre contre le sentiment d'abandon face à la COVID-19.

Partout en Europe, il faut une réponse solidaire et la réponse, la solution, nous l'avons: c'est la cohésion, la cohésion entre les territoires, la cohésion entre tous les Européens. Alors la flexibilité, la simplification, la réactivité, tous ces outils de gestion de crise doivent être consolidés et ils doivent devenir la règle, la règle de la construction d'une Europe utile et solidaire.

Robert Roos (ECR). – Voorzitter, dit voorjaar kondigde bandenproducent Apollo Vredestein in de Nederlandse stad Enschede een massaontslag aan waarbij 750 banen verloren gingen. De productie wordt na 110 jaar overgeheveld naar Hongarije, waar Vredestein in 2017 een moderne fabriek in gebruik nam. Twee weken geleden werd duidelijk dat het Europees Cohesiefonds is ingezet om de M3-snelweg rondom die fabriek aan te leggen. Zonder deze snelweg was Vredestein nooit verhuisd. Een funeste methode waarbij EU-subsidies worden gebruikt om bedrijven weg te lokken.

Wat gebeurt er dan straks als het herstellfonds van 750 miljard euro wordt goedgekeurd? Volgens de plannen kost dit Nederland 31 miljard euro, 4 000 euro per huishouden. Hongarije ontvangt 7,3 miljard euro. Wordt daarmee nog meer werkgelegenheid in Nederland weggekocht? Nederland wordt binnen de EU telkens gesommeerd om solidair te zijn. Dat betekent de “pinautomaat”. Maar nu financiert Nederland dus nog eens zijn eigen afbraak. Wie is er binnen de EU nog solidair met Nederland?

Simone Schmiedtbauer (PPE). – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissarin! Als ehemalige Bürgermeisterin weiß ich, was in unseren Regionen und Gemeinden tagtäglich geleistet wird. Mit viel Herzblut, Leidenschaft, Liebe und harter Arbeit sind meine Kolleginnen und Kollegen in ganz Europa bemüht, die Grundlagen für ein Zuhause zu schaffen und der Abwanderung entgegenzuwirken. Aber dafür brauchen sie Unterstützung. Die Rahmenbedingungen müssen stimmen – und die finanzielle Mittelausstattung.

Deswegen ist es für mich noch immer unverständlich, dass Sie noch immer nicht bereit sind, Vorschläge für eine Übergangsperiode vorzulegen. Wir dürfen keine Regionen in Europa zurücklassen. Genau darauf läuft es hinaus, wenn wir nicht endlich handeln. Grundlegende Probleme wie den Bürokratieabbau müssen wir dezidiert angehen. Die Flexibilisierung durch die Corona-Investitionsinitiativen haben geholfen, können aber erst der Anfang gewesen sein.

Deswegen meine Bitte: Sorgen Sie durch schnelles Handeln dafür, dass „die Regionen Europas – das Rückgrat unserer Gesellschaft“ kein leeres Lippenbekenntnis bleibt.

Cristina Maestre Martín De Almagro (S&D). – Señor presidente, señora comisaria, hace unos meses, cuando ni siquiera sabíamos de la existencia del COVID, estábamos aquí debatiendo sobre la posibilidad de conseguir un Marco Financiero más ambicioso. Estábamos en posición de alerta ante la amenaza de reducción de fondos destinados a la cohesión y pedíamos menos rigideces y más flexibilidad. A veces parecía que incluso estábamos pidiendo una quimera.

Sin embargo, hoy se ha podido demostrar que se puede hacer si se quiere y que se ha sabido reaccionar con diligencia y rapidez para responder a las cuestiones más urgentes. Pero, ¿y ahora qué? Porque estamos, por desgracia, ante el principio. Todavía puede quedar mucho y la Unión Europea no se puede quedar en los primeros auxilios.

El mensaje es claro: necesitamos recursos suficientes y justos para no dejar a nadie tirado y sin condicionalidades de ningún tipo que reproduzcan los errores del pasado. ¿Cómo podemos garantizar ambas cosas? Y, no menos importante, ¿qué vendrá después?

Las políticas de cohesión son la clave de bóveda del proyecto europeo y de los principios que lo inspiran. Esta bóveda no puede quedarse dañada ni resentirse por el impacto de esta crisis; al contrario, ha de salir reforzada, y solo lo conseguiremos si somos capaces de asignarle el papel, en la calidad y la cantidad que se merece. Puede contar con nuestro apoyo para hacerlo.

Isabel Benjumea Benjumea (PPE). – Señor presidente, señora comisaria, en primer lugar, quería agradecer al presidente Omarjee que haya impulsado este debate y que se haya presentado esta pregunta para que podamos estar debatiendo de algo tan importante como el papel de los Fondos de Cohesión en este proceso de recuperación tras el COVID-19.

En primer lugar, quería resaltar que este Parlamento y la Comisión han sabido reaccionar a tiempo. Se supo reaccionar a tiempo y es importante decírselo a los ciudadanos.

En segundo lugar, quería aplaudir el ambicioso plan que la Comisión ha presentado— Next Generation EU—, donde estamos hablando de 750 000 millones, que proceden de los impuestos de los ciudadanos europeos, que se van a dirigir a la política de cohesión en esta era pos-COVID.

También, en tercer lugar, quería poner el foco en la importancia de que este dinero se gaste y se utilice en aquellas regiones que han sido más afectadas por la crisis del COVID. Y eso debe ser importante: debe ir a aquellas regiones que están más afectadas. Y, en segundo lugar, tenemos que replantear las prioridades para que se destinen al objetivo más importante, que debe ser la creación de empleo, la creación de riqueza. Son las pequeñas y medianas empresas las que van a ser capaces de crear empleo. Por lo tanto, no debemos perder de vista que deben ser aquellas, las pequeñas y medianas empresas, las que puedan beneficiarse más de estos fondos que se van a aprobar en el Next Generation EU.

Elisa Ferreira, *Member of the Commission*. – Mr President, I wish to thank everyone for the support given to the Commission in all the different moments and difficult moments that we have been going through.

First of all, I would like to start by quoting what Mr Heide mentioned, that the Cohesion Policy is the beating heart of Europe. I think it is, and I think it was beating when Europe was in trouble, when Europe was suffering.

Et je vous remercie, Monsieur Omarjee, de votre référence au travail qu'on a fait ensemble pour avoir une réponse immédiate au problème du coronavirus.

I would like also to say that, in fact, this opportunity, for all those that mentioned that there was really the need to go to specific situations, to the people, that in fact these flexibilities that became available in the context of the response by the Coronavirus Response Investment Initiative (CRII) and CRII+ have already been used by almost all EU Member States. For the time being, all Member States, with the exception of Austria and Denmark, have been using these transfers, this possibility to use the available funds – a maximum of over EUR 50 billion – in order to pay what has been paid: the masks, the ventilators, the support jobs and to support small and medium enterprises and to give an immediate answer. So, for all those that used to say that the Cohesion Policy is an old policy, I think we have proven that it is quite alive and quite capable of delivering emergency aid when it is needed. Actually, with State aid it was almost the only financing policy. I mean it's not the only one, but it is the biggest one, and the most visible one.

My second point is on the quality of what we have proposed. Yes, we had to propose a long-term kind of action that combines a short-term instrument, REACT-EU, with all the flexibilities and keeping the possibility of a co-financing of up to 100% if Member States so decide. Of course, for practical reasons REACT-EU cannot be distributed immediately by the Commission at the level of each region because we are distributing the envelope on the basis of actual data, and by the end of the summer we will not have the data at the regional level. But it is up to the Member States to transfer the same criteria that for the Commission is the drop in GDP, drop in growth, the increase in unemployment, including youth unemployment, and the relative prosperity of the country in order to have a follow-up, a bridge to the next Multiannual Financial Framework that really can help the regions to bridge these differences. But we hope and we are very attentive to the quality and the criterion that Member States will be using in this distribution. (I am also trying to answer your question, Mr Omarjee.)

Having said this, I would just like to add that, yes it is important that we now take the Commission's proposal as the real basis. I think we should stop saying that there is not enough money, I think there is a lot of money and here I quote Mr Nienäß and others: we have got to see what we want to do with this money and the quality of what we'll be doing, because the quality of what we'll be doing determines our future.

Sendo assim, e em particular para o Sr. Ferreira que referiu a potencial quebra de fundos, não há quebra de fundos.

Os fundos do MFF têm, neste momento, de ser contabilizados com os outros instrumentos adicionais que estão a ser propostos pela Comissão e eles são, de facto, 55 mil milhões de euros para o REACT-EU, um extra de 32,5 mil milhões de euros para o fundo de transição justa e um valor de 10 mil milhões de euros que virão no ano de 2020 a ser distribuídos de acordo com os dados efetivos de quebra de rendimento e aumento de desemprego das regiões da Europa. Portanto, são mais 100 mil milhões de euros.

Penso que, neste momento, o que importa é que, rapidamente, nós tenhamos uma clara ideia e uma clara capacidade de organizar o que queremos fazer, de fazer e organizar o modo como se pode fazer a implementação na prática e no bom sentido das oportunidades que estão a ser criadas.

I'm very proud that the Commission was so blunt and so strong in this proposal. This could only be done because you were here and you were putting on pressure. This could only be done because also, at the level of certain governments, there was this impulse for us to act.

So, let's work together and let's very quickly decide the approval, with fine-tuning, with better quality here and there, but that quickly, we move forward so that the money is, as all of you were saying, available – with continuity, not stopping – and directed to a green, to a digital, to a modern recovery, that is shared by all the regions and all citizens in Europe.

So, this is what we have at this moment on the table. Let's work together as institutions to deliver what the citizens are expecting us to deliver in such a critical and difficult moment in the history of Europe. Thank you very much. Let's go on working together and yes, of course, we are always attentive to the regions that are most in difficulty. We have proven it, so let's work together and let's help citizens wherever they are because they all need to be part of our common future.

Presidente. – Senhora Comissária, muito obrigada pela sua intervenção e pelo seu trabalho. Não é todos os dias que vemos uma Comissária dizer «there is a lot of money».

Todos aguardamos com expectativa as decisões do Conselho, recordando, no entanto, também, que este Parlamento Europeu tem a última palavra e já deixou clara a sua posição em defesa da política de coesão.

Agradeço a todos a vossa presença e a vossa participação.

O debate está encerrado.

A sessão é suspensa até às 13h30.

Declarações escritas (artigo 171.º do Regimento)

Joachim Stanisław Brudziński (ECR), na piśmie. – Polityka spójności to bijące serce Europy. Dzisiaj, jak nigdy dotąd w historii Unii Europejskiej, musimy o to serce zadbać. Zadbać o tych, którzy tej pomocy w związku z efektami pandemii potrzebują szczególnie. Potrzeba rozważli i wrażliwości, by nie pominąć tych, dla których rozwiązania strukturalne i adekwatna pomoc są kwestią krytyczną. To często być albo nie być w wymiarze zatrudnienia i funkcjonowania w obecnej rzeczywistości. Bo jeśli nie teraz pomagać, to kiedy?

Powinniśmy przeciwdziałać skutkom społeczno-gospodarczym spowodowanym przez COVID-19, wyciągając wnioski z najtrudniejszych tygodni i miesięcy, które są za nami. Wiemy teraz, które działy gospodarki są szczególnie pomocne w momencie zagrożenia, które okazały się strategicznie niezbędne, które decydują o tym, czy możemy czuć się bezpiecznie. Jest to też okazja, by wesprzeć te sektory gospodarki, które okazały się tak ważne w momencie realiów pandemii, jak np. dostęp do wydajnych łączy internetowych, umożliwiających pracę zdalną, komunikację i koordynację działań, nie zapominając o edukacji zdalnej, która nie mogłaby przebiegać tak sprawnie bez wydajnej łączności internetowej.

Musimy działać szybko, sprawnie i z rozważą. Zróbmy wszystko, by sprawnie pomóc tym, którzy ucierpieli w wyniku pandemii COVID-19, i wzmocnijmy nasze państwa i Wspólnotę Europejską jako całość przed kolejnymi, czekającymi na nas wyzwaniem.

Mircea-Gheorghe Hava (PPE), în scris. – Doamna Cancelar Angela Merkel sublinia recent importanța preocupării pentru coeziunea Europei, ca una din prioritățile fundamentale ale președinției germane la Consiliul European. Pentru a menține și consolida coeziunea noastră, trebuie să întărim cea mai importantă politică de investiții a Europei – politica de coeziune. În caz contrar, o să ajungem să vorbim în curând de politica de coroziune a Europei.

Testul de referință al ambiției Europei este de a ne însănătoși împreună, atât noi, cât și economiile noastre. Dacă nu putem fi cu adevărat solidari în fața morții și suferinței semenilor noștri, în fața falimentului economic, atunci în fața a ce să fim solidari? Cetățenii și companiile Europei au nevoie acută de banii bugetului multianual și ai pachetului de redresare. Noi stăm la distanță unii de alții, dar nu mai putem ține la distanță banii de nevoile stringente ale Europei.

Statele membre așteaptă din partea Comisiei Europene măsuri tranzitorii explicite care să asigure absorbția celor 37 miliarde de euro din fonduri structurale și de investiții. Nu putem oferi Europei o inflație de promisiuni și compromisuri financiare pe hârtie, fără bani reali, fără venituri corect estimate și reglementate la timp. Europa are nevoie de un buget acum. De cei 1,8 trilioane de euro discutați.

Krzysztof Hetman (PPE), na piśmie. – Kryzys związany z pandemią koronawirusa w sposób niezwykle widoczny pokazał, jak ważna i strategicznie potrzebna jest polityka spójności. To właśnie dzięki tej polityce, w dosłownie kilka dni po eskalacji pandemii, byliśmy w stanie udzielić pierwszego, niezbędnego wsparcia znajdującym się w niezwykle trudnej sytuacji samorządom i przedsiębiorcom. To właśnie dzięki polityce spójności pilną pomoc otrzymały wtedy szpitale. Przypomnę tylko, że w ciągu kilkunastu dni udało się zmobilizować 37 mld euro na wsparcie w sytuacji kryzysowej.

Apeluję jednak do Komisji Europejskiej oraz państw członkowskich, by w myśleniu o przyszłości polityki spójności nie zapomniały o nadrzędnej roli tej polityki, o tym, jaka jest funkcja najważniejszej inwestycyjnej polityki Unii Europejskiej, oraz o wyrównywaniu poziomu rozwoju europejskich regionów. W planowanych działaniach musimy skupić się nie tylko na bieżących i niewątpliwie pilnych reakcjach na kryzys, ale również musimy być przygotowani na odbudowę po kryzysie, kiedy to inwestycje realizowane dzięki polityce spójności będą niezbędne w ponownym wejściu na drogę wzrostu gospodarczego. Do tego niezbędny jest odpowiednio wysoki budżet.

Zwracam również uwagę na konieczność zaproponowania przez Komisję planu awaryjnego na wypadek, gdyby nie udało się osiągnąć w terminie porozumienia w sprawie nowych rozporządzeń dotyczących funduszy strukturalnych, tak aby uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu polityki spójności od początku przyszłego roku.

Krzysztof Jurgiel (ECR), na piśmie. – Panie Przewodniczący! Należy zauważyć, że zakres proponowanych przez KE zmian jest niewystarczający wobec skali wyzwań, jakie wynikają z epidemii. Warto również podkreślić krytyczny spadek środków na realizację celów traktatowych w ramach Polityki Spójności. Według najnowszej propozycji KE z maja br. (obecnie negocjowanej) budżet PS w ramach WRF spada o 2,3% w stosunku do propozycji KE z maja 2018 r. (w tym EFRR spada o 2%, ESF+ o 3%, a FS o 1,7%).

Potrzeba natychmiastowego wdrożenia proponowanych działań. Dlatego kluczowe inicjatywy legislacyjne: Coronavirus Response Investment Initiative (CRII) oraz CRII+ powinny zostać jak najszybciej przyjęte. Trzeba podkreślić, iż woła konstruktywnej współpracy w Radzie musi zostać potwierdzona przez każdy z krajów członkowskich. Umożliwi to dokonanie szybkiego procedowania projektów legislacyjnych związanych z odbudową gospodarczą państw UE po pandemii COVID-19. Powinniśmy zatem zmobilizować wysiłki dla realizacji tego celu.

Wyrażam również poparcie dla zwiększenia możliwości transferów pomiędzy funduszami polityki spójności (EFRR, EFS+ i FS), a także ustanowienie zestawu środków tymczasowych we wdrażaniu polityki spójności, rozszerzenie dotychczasowego zakresu wsparcia EFRR oraz rozszerzenie celów szczegółowych EFRR. Zmiany – w zakresie właściwym dla EFS+ – stanowią adekwatną odpowiedź na społeczne i gospodarcze skutki pandemii COVID-19 oraz dają możliwości elastycznego i szybkiego reagowania na ewentualne kryzysy na rynku pracy w przyszłości.

Karol Karski (ECR), na piśmie. – Niestety długofalowe skutki społeczno-gospodarcze długotrwałej pandemii stały się faktem i będą dla nas odczuwalne jeszcze przez pewien czas. Naszym zadaniem jest się teraz skupić na ich powstrzymaniu – tak, aby móc powrócić do wyczekiwanej normalności.

Polityka spójności jest bardzo skutecznym i sprawdzonym narzędziem służącym do pomniejszania nierówności społeczno-gospodarczych w UE, które w dobie kryzysu ponownie się zintensyfikowały. Jestem więc przekonany, że to właśnie polityka spójności powinna odegrać tutaj kluczową rolę w zakresie planu odnowy Europy.

Ze względu na komplikacje wywołane przez pandemię i nadzwyczajne środki zaradcze podjęte w tym zakresie terminowe przyjęcie wszystkich nowych regulacji dotyczących ESIF wydaje się niemożliwe. W związku z powyższym apeluję do Komisji Europejskiej o wprowadzenie wymaganych przepisów przejściowych, aby uniknąć komplikacji i dalszych obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i ich podmiotów. Uważam również za stosowne wprowadzenie jeszcze większych uproszczeń i elastyczności proceduralnych przynajmniej do końca wyprowadzania Unii z kryzysu gospodarczego.

Należy również zagwarantować, że środki zaprogramowane w ramach tradycyjnej polityki spójności nie zostaną w sposób stały przekierowane bezpośrednio na zwalczanie skutków pandemii. Muszą to być zatem nowe środki, które nie będą wykorzystywane z uszczerbkiem dla pierwotnych celów polityki spójności UE. Uważam także za stosowne rozważenie stworzenia rezerwy nadzwyczajnej na wypadek podobnych zdarzeń w przyszłości.

Margarida Marques (S&D), *por escrito*. – Esta crise provocou um número insuportável de mortes, mas também teve impacto brutal na vida das pessoas, das famílias, nas economias e nos Estados. Uma crise com impacto global. Os cidadãos esperavam uma resposta europeia: imediata, mas também um programa robusto para a recuperação económica e social.

A política de coesão mostrou ser o instrumento mais bem posicionado para a construção destas duas respostas. Respondendo de imediato. Permitindo que os Estados-Membros usassem fundos de coesão ainda disponíveis com toda a flexibilidade para responder às exigências imediatas das famílias, autarquias, empresas, em particular PME. Usando margens ainda existentes para lançar programas específicos que reforçassem sistemas de saúde, investigação na saúde e protegessem o emprego. Tendo um papel-chave na construção da resposta europeia. O aumento do financiamento da coesão via Fundo de Recuperação, com o programa React-EU, com o acréscimo do QFP 2014/2020. Mas também, assim se espera, uma valorização dos recursos da coesão no próximo QFP 2021/2027.

Ao mesmo tempo, a política de coesão terá de continuar a contribuir, e contribuir mais, para a transição digital, para a luta contra as alterações climáticas, mas também para a realização do Pilar Europeu dos Direitos Sociais. As exigências são grandes. A política de coesão entrou numa nova geração e responderá aos novos desafios.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A koronaválság legfontosabb üzenete megint az, hogy az előttünk álló kihívásokra csakis együtt találhatunk választ. A járvány súlyosan érintette az Unió minden régióját. A betegek, a halottak száma térségenként eltér. A gazdaságra gyakorolt hatás azonban egyformán pusztító mindenütt. A tagállamok igyekeznek megtenni azt, amire pénzükből és vezetőik képességéből telik. A különbségek azonban látványosak. A német, francia, osztrák kormányok korlátlan támogatást ígérnek. Becsülendő erőfeszítéseket tesznek a déliek, a szlovákok, a csehek, a baltiak is. És van olyan ország, ahol az ígéretek mögött nincsen tartalom. A magyar kormány a válság kezdete óta konokul tagadja, hogy az Európai Unió bármilyen segítséget nyújtana. Közben udvarol Kínának, és egészségügyi segédeszközök helyett elképesztően drágán vásárol tőlük használhatatlan bővít – korrump magyar politikusok hasznára.

Honfitársaimnak az egyetlen reményt az EU intézkedései jelentik. A kohéziós források felszabadítása, a munkahelyeket védő SURE alap, és a 750 milliárd eurós újjáépítési program. Kérem a Bizottságot, hogy a válságban is kezelje kiemelten a gyengébb régiókat. Egyben követeljem meg a magyar kormánytól is, hogy a kohéziós pénzt szigorúan a kisvállalkozások és munkahelyek védelmében használja fel. Szigorúan ellenőrizték a 2021-2027-es fejlesztési programok tartalmát, és ériék el, hogy a pénz tolvaj oligarchák helyett eljusson az önkormányzatokhoz, a kisvállalkozásokhoz. Ha kell, közvetlenül Brüsszel kezéből.

(A sessão é suspensa às 11h07)

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS*Vice-President***12. Wznowienie posiedzenia***(The sitting resumed at 13.30)***13. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół***(The sitting was suspended at 13.34)***VORSITZ: RAINER WIELAND***Vizepräsident***14. Wznowienie posiedzenia***(Die Sitzung wird um 14.16 Uhr wieder aufgenommen.)***15. Druga część głosowania**

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen, zwar nicht hier im Plenarsaal, wahrscheinlich an den Schirmen im Büro. Die Sitzung ist wieder aufgenommen. Wir kommen zur zweiten Abstimmungsrunde.

Die Dossiers, über die wir nun abstimmen, sind der Tagesordnung zu entnehmen. Die Abstimmungsrunde ist von 14.15 Uhr bis 15.30 Uhr geöffnet, und es kommt dasselbe Abstimmungsverfahren zur Anwendung wie heute Vormittag. Ich erkläre die zweite Abstimmungsrunde für eröffnet. Sie können bis 15.30 Uhr abstimmen. Die Ergebnisse der Abstimmung werden um 18.00 Uhr bekannt gegeben.

Sonstige Bekanntgaben habe ich keine.

*(Die Sitzung wird um 14.17 Uhr unterbrochen.)***16. Wznowienie posiedzenia***(Die Sitzung wird um 18.00 Uhr wieder aufgenommen.)***17. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół**

18. **Podpisanie aktów przyjętych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą (art. 79 Regulaminu): patrz protokół**
19. **Zmiana Regulaminu PE (art. 237 Regulaminu) : patrz protokół**
20. **Zmiany tytułów sprawozdań z własnej inicjatywy: patrz protokół**
21. **Zmiany w przekazaniu spraw komisjom (art. 56 Regulaminu): patrz protokół**
22. **Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania: patrz protokół**
23. **Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół**
24. **Zatwierdzenie protokołów posiedzeń bieżącej sesji i przekazanie przyjętych tekstów: patrz protokół**
25. **Kalendarz następnych posiedzeń: patrz protokół**
26. **Zamknięcie posiedzenia**
(Die Sitzung wird um 18.03 Uhr geschlossen.)
27. **Przerwa w obradach**

Der Präsident. – Ich erkläre die Sitzungsperiode des Europäischen Parlaments für unterbrochen.

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
Renew	Grupa Renew Europe
ID	Grupa Tożsamość i Demokracja
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
ECR	Grupa Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy
GUE/NGL	Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
NI	Niezrzeszeni